

Biblioteka
HUMOR I SATIRA

Knjiga 84

Ljiljana Rim Živković

OMČA MIKROKOZMA

Alma

Beograd, 2009

PREDGOVOR

Zahvaljujući visprenom i nadahnutom tekstu pisca Jelene Mijač koji je ovaploćen predstavom “BLI” na velikoj sceni Ateljea 212, već dugo prisutnom na scenama svih meridijana, kao i piscu predstave “FALSIFIKATOR” Goranu Markoviću (Beogradskog dramskog pozorišta), koja je slika razdora našeg podneblja i njegovih balkanskih zbivanja, nekada i sada, pokušala sam da aforizmu dam formu posebne priče. Iskreno nadahnuta, želela bih da sam uspela u nameri da ovaj žanr spustim u vazu literature pod uglom ruže, sveta i cveta EGZIPERIJEVOG “MALOG PRINCA” bez i jedne pretenzije, osim da naš stradalnički srpski narod živi i diše srećno i mirnije. I on, kao i Mali princ, ima svoj dom, poreklo i planetu kojoj ljubav do smrti duguje.

Zavolite li strasno teatar, otvoriće se prozori vaših duša na koje će sletati plavi golub duha svetoga trojstva. Vase je samo da izdržite prizor istine, ljubavi i slobode.

Autor primenjene maste: Ljiljana Rim Živković

Ne okrećem leđa Evropi da mi ne bi zabila nož u leđa.

Sloboda se ne osvaja pregovorima osim kod preprodavaca.

Ljudi sve više, čovekolikih tu i tamo... Planeta ostaje
precima.

Ne damo Kosovo a nudimo i gaće samo da bismo se kockali.

Svaki velikan u politici postane pre ili kasnije samo pelikan
u donjem perju.

Ako nema heroja, ubijamo i Hristosa. A ako heroji postoje –
mnogo je raspetih.

Srbijo, dosad si opstajala zbog predaka dok su ti potomci
nikakvi.

Od slave žive ruleri, bosovi, makroi... Od rada svi poumiraše
bez dinara.

Svete krave niko ne dira. Sa svetim zemljama i narodima je
već drugačije.

Efemerne stvari su po sebi već nepostojeće.

Niko više ne peva. Uglavnom svi cvile i cvilimo.

Nema tog stoga sena koji naši volovi ne pojedu u
skupštinskoj pauzi.

Nemani nam pojedošé dane, ali i njih ée za večeru pomrčina.

Narode, po vile pa zacrtaj granice i napiši ustav!

Braće i sestre, rodbino, pošto su nam roditelji pomrli –
raazlaaz!

Tradicija je odavno kameno doba potrošeno kao kreda za
tabulu razu!

Prestolonaslednik je ubijen. Presto éeka sledeću žrtvu.

Mi smo zemlja sa najvećim brojem srčanih mana, moždanih
i monetarnih udara.

Nekad bejasmo Srbi. Sada smo moroni.

Sta ako dolazimo sa Marsa_ Pa treba se vratiti kući!

U našoj zemlji Srbiji trenutno vlada vanebizam i lakomost.

Nacionalizam ne mora biti i nacizam, bar ne u Srbiji!

Umetniku je neophodna tišina i posmatranje. Umetnost je neophodnost svih kao oblik punog života.

I mudrost je ludost ukoliko prevrši meru.

Preda mnom je samo bezbroj puteva, a ja moram pravim.

Kada bismo imali drugačiji odnos prema sopstvenim
godinama, i smrt bi možda bila manje alava.

Tri praseta, tri magarca, tri konja – trojke, ali kako naći bar
tri čoveka?!

Sve mrtve koje volim ja bih oživela... A sve žive koje ne
volim, ja bih umorila.

Svadba je bila sjajna sve dok se mladenci nisu potukli.

Verujem da anoreksičar ne pati od depresije jer je za njega to
isuviše jak zalogaj.

Ako bih ženi našao parfem „miris love“, grdno bih se opario
i na onakvoj kakva je!

I, kako je bilo večer udvoje? Šta da ti kažem, osim raznih
dresinga, ništa konkretno.

Gde god da se okrenem, svuda bludničenje i ludilo, a ja
nisam u timu!

Konobar, može li jedan „voz“, ali ekspresni?!

Računam da ću ovog leta od voća jesti samo kupine i to ako
ih budem brao sam!

Prodajem nove navike za stare!

Život komplikuju lakoća i jednostavnost.

Neverovatno, ali sudar se dogodio na slepom koloseku!

Ne slavimo strahotu i sramotu!

Veruj mi, mnogo je bolje kad je žena sa ženom, a muškarac sa muškarcem... Zašto? Pa, nema foliranja!

Od onolike zemlje ostade samo devojačka soba!

Tranzicija je nekadašnji tranzistor koji će nestati.

Moja baba je takođe lečila bez knjižice, ali nije bila privatnik!

Ja tebi a ti meni, samo kako kad je sve odavno razneto!

Ljudi, obucite frakove i bićete dostojanstveni pingvini!

Mama, kako izgleda tatina mama? Baba kao i tvoj otac, sine.

Profesore, možemo li reći da su vremenske prilike klimakterične? Zvanično ne, globalno – da!

Konobar, za damu hladna riba a za mene raža na žaru.

Gospodo, u ministarstvu rada svi morate dobro da zapnete da bi ministar neometano mogao da ministruje!

Svi koji lobiraju kad tad abdiciraju.

U vašoj zemlji, primećujem, svi kukaju i zavijaju?! Grešite, ekselencijo, svi lamentiraju jer ovo je zemlja pesnika i pesništva!

Svako od nas je staložen u meri kako toleriše skok dare.

Mole se prisutni da hitno napuste prostorije jer se banket održava u zgradi preko puta!

Ko s đavolom tikve ne sadi, ostaje bez profita!

Piši na kom hoćeš pismu samo ne izneveravaj istinu!

Ljubav poznih godina je božiji dar otvorenih nebesa.

Sitna kiša za tri dana i gunj obanja.

Ko volove ganja, o žetvi ne sanja!

Ovo je vreme u kome sami Srbi siluju Srbiju.

Zemlja bez naslednika ne može da ima ostavinsku raspravu!

Ako nas pas voli znači shvata našu suštinu pa je
psihoanačničar izlišan.

Kad sve dođe na svoje mesto, Srbija će biti bez naslednika!

Eh, da nam je jedan Kastro, Srbija nikad ne bi postala
pikavac!

Nema tog saznanja koje čovečanstvo nije debelo platilo.

Kuda idu dani – manje-više, ali kuda idemo mi u danima koji
stalno idu – ono je najvažnije za nas.

Ne pitajte ništa, niko vas ne čuje!

A potom je zagrmio „... I nikad nemoj da zaboraviš da si spavala na krevetu moje voljene supruge!“

Uspešnog muškarca nikad nećete naći pored prave žene.

Nju je nemoguće prevariti pošto mi je stalno za petama!

Razveo sam se zbog obmane i zbog obmane ponovo oženio!

U braku je dovoljan jedan... Dvoje već – gomila komplikacija.

Voleli smo se, ali svako ponaosob!

Uspješna žena, doveka devojka!

Moj problem je u tome što ništa ne može da me začudi, ali me zato sve izluđuje!

Najbliži Bogu je onaj koji u životu prođe najteže! Ako je Gospod takvu stranu dodelio meni, onda i ja imam svoju za njega!

Teologija je moguća auto-psihoanaliza!

Ko vidi, mnogo toga može preinačiti u bar manji bol.

Problem je u tome što je sam đavo najpre andeo.

Zadivljuje me ustrojstvo civilizacije mravljeg naroda, ali je
zato zgranutost malograđanštine izvan mog opažaja!

Planeta bi ponovo plavetnilom prosjala kada bi se pojavili
oni koji svet sažimaju transcendentnim očima.

Niko mi ne može ništa jer ne razume adute moje „jeresi“.

Pravda je samoj sebi oči vezala da bi bar u mitologiji opstala
pominjana!

Ko sam? Najverovatnije nesrećno zatočen vanzemaljac!

Topovi ćute, ali se čuje gruvanje omraze.

Sloboda se ne da zatrti jer je nepojmljivo sveobuhvatna!

Ruža je ruža bez obzira da li je reč o jednoj ili buketu!

Ko shvata, hvata korak od sto milja i jednostavno – nije
dosežan...

Sve vam je rečeno, ali vi ne razumete srpski.

Izvinite, koliko je časova? Ma kako shvatili – prekasno...

Ljubav je stanje duha i tela kojem se najjače opiru ozbiljni!?

Ne daj se, Ines...
Pa šta da radim, ljubavi, kada stalno navaljuju?!

Reč „replika“ etimološki najverovatnije vuče koren od reči rep i bukvalno znači rep za rep pa dok neko ne izduši...

Gospođo ili gospođice, koliko ste grešili? Pa, oče, od samog svog početka pa do danas! I šta očekujete? Dozvolite mi, u ime Boga, da tako bude do samog kraja!

Nešto debelo nije u redu... Dok pametni odlaze, blesavi planduju i naređuju.

Ne treba mi niko jer nikog i nema!

Pravda je uglavnom drolja... I još nešto, niko njoj nije vezao oči do ona sama sebi!

Ni najčistiji nisu naivni. Uvek ih prožme bar poneka dogma.

Ko vakciniše pobesnelo čovečanstvo?!

Haos je kraj starog i najverovatnije početak novog haosa!

Svako treba da ima pomalo gorčine da bi se varenje odvijalo sa nekim smislom.

Biće me i kada odem. Kako? Stoici opstaju!

Ne potcenjuj sebe jer tako u startu precenjuješ ostale.

Srce je organ trgovine!

Mozak? Veoma cenjen kao pohovan u nutricionizmu!

Nema tog kanapa koji može pomoći današnjim nesrećnicima da se obese.

Neću da ćutim. Jednostavno, nisam rođen da budem zaliven.

Ljudi, trka za čovečanstvo je propala!

Nekom je za snagu potrebna rakija, a nekom – ćuskija.

Neću da sedim, hoću da protestujem!

Pametni čekaju svoj čas koji već otkucava pravi čas!

Sinonim za onog koji može da jede baš sve je političar!

Izbacimo zlotvore kroz analne otvore.

Pisci nisu bog zna kakvi ljubavnici jer prvenstveno udovoljavaju sebi!

Ne brinite, ionako nikada ništa neće biti u redu.

Kamen je progovorio? Takva su vremena!

Uprkos svemu – zanima me početak mog života!

Lakoća življenja postoji samo za budale.

Otkud vam pravo da me citirate kada sam ćutolog?!

Laž i istina naizmenično menjaju mesta oduvek.

Ljudi slobodnog duha su najveći problem čovečanstva!

Tajna veština? Kad čovek čoveka u svemu razume.

Reci ko si, a ja ću ti reći ko nisam i sve će biti u redu!

Novodizajniorana Srbija dobila je konačno i adekvatno imeČ
HARARE pošto plaća najskuplji harač na globusu.

Svevišnji može da postoji, ali odlučujem samo ja.

Čaršija su najtačnije novine!

U celini: svi smo groblje dok se ne probudimo!

Priče o „sreći“ jesu količnik nesreće.

Pas jeste čovekov prijatelj, ali je čovek njegov najveći neprijatelj. Srećom, um prvog nadilazi nerazum drugog!

Litar rakije je zdraviji od čaše česmovaače.

Dok se pravi kriju – dominira feler!

Torta od „pet spratova“ je šatro srećan brak!

Ma ni govora da se iz larve gusenice rađa leptir... To je čist iluzionizam našeg vremena!

Čemu reč BRIFING pored naše tako rečite reči „Brićenje“?!

Nostra koza i nostra patrija – rudimenti u globalizmu.

Ljudi stradaju uglavnom iz kojekakvih obzira.

Ne znam da li ima Bboga, ali onih koji veruju ili se foliraju u verovanju, za svaki slučaj, njih ima previše.

Nekada smo bili Srbi, sada smo moroni!

Počni da razmišljaš i ostaćeš sam i prokažen...

Ne da se meriti brat rata i brat mira.

Samo zvonar zna za kim zvono zvoni.

Usamljenost ubija uplašene.

Kao nacija mislim da pripadamo porodici glodara inače se ne bismo ovako krvnički gložili!

Ako mi je dosadno, ozbiljno upitam najbliže do sebe za godinu smrti!

Društvo nam je krajnje nedruštveno, ali sociolozi to ne primećuju.

Dve gorčine mogu biti i biter-brak!

I ljudi su nekretnina kad im otkaže razum!

Svet može dalje samo ako hoće!

Razveli smo se baš zbog slaganja koje nas je odvelo u
monotoniju!

Nema te lude koja bi izdala sebe!

Lažem po potrebi, a sve ostalo prećutkujem. Mislim da je to
više nego fer!

Teško slepom, ali teško onom koji kao vidi a – ne vidi ništa!

Praznina je put bez krsta!

Ko pije da bi zaboravio, nikad neće prestati!

Svi smo otisak svemirskog prsta!

Oni koji su otišli, nikako da se vrate... Znači, tamo je bolje!

Gde bi nam bio kraj da nema kraja?!

Ako bih se ubila, mnogima bi laknulo, ali nikom kao meni!

Od svih groznica, malaričnih, frustriranih, najviše volim
ljubavnu groznicu!

Jadi mladog Vertera?! A šta je sa mladim Verterkama?

More, nema avanzovanja gore pre nego što padneš dole. Bar
kod nas!

Sveštenici svih zemalja, prestanite da se bavite
ovozemaljskim poslovima!

Licemerje je kad srevaši ljubavnicu, svoju ženu predstaviš
kao dragu!

Zlatno runo nije za svakog ovna!

Ja nisam kleptoman već čovek koji ozbiljno radi!

Ne sviđa se ona meni, već ja njoj, a to mi se odavno nije desilo!

Sadimo što više drveća da bi se osveščene Jude mogle obesiti!

Budi bože s nama – tako ćeš nas jedino shvatiti!

Odijum. Ko bi rekao da ta reč znači čist destilat mržnje!

Od umorenosti do umiranja samo korak nas deli.

Sibir više nije u Rusiji već u Americi ...

Niko ne može tako da poludi koliko pametan kad mu otkažu
kočnice.

Ko lazi, njega ne maze!

Ne vidim ništa, mora da ću progledati!

I suvozemne ribe se gibaju poput onih u vodi, ali kao i one
prve – teško se daju uhvatiti.

Srbijo, svet je trenutno praznina u slavluku!

Dobri ljubavnici ponekad znaju da budu surovi!

Pošao sam po sebe i vratio se sa njom.

Proleće proleće, leto doleće, jesen jesenuje a zima, zima je
sav taj seks!

Ovo su vremena rođena da iskažemo sve naše budalaštine.

Godo čeka, čovek čeka i Bog čeka. Hoće li se išta promeniti_

Velike misli uzbuđuju mozak, a ne srce!

Niko nema prava na uobrazilju osim umetnika.

Ima ovakvih i onakvih očiju, ali su najgore – prazne!

Cvajgovo delo „Miševi i ljudi“ danas bi glasilo: Ljudi su miševi.

Ako po svaku cenu stvaramo istinu, onda ćemo najbrže stvoriti laž!

Veliki glumac zanemaruje publiku!

Dilema: da li je vaskrsavanje oživljavanje umrlog ili rađanje novog? Ovakvo pitanje formira krug!

Mnogi misle da je nebo poklopac oslikan zvezdama.

Gledam u nebo očekujući već dugo sunčevu kišu.

Zašto hodamo? Zato što ne letimo i plivamo ko dubinske
ribe okeana!

Uzeh sunce da zapalim cigaretu!

Problem se najlakše rešava tako što se naduva pa pukne kao
balon!

Meni za cimera najviše odgovara gej jer sam ja lezbejka!

Grad nam je najlepší uveče jer se prljavština ne vidi!

Ne tražim stan, ali mi bar dajte jedan kontejner!

Zauvar su tri duvara ako već imaš jedan!

Lavež pasa se razlikuje od ljudskog govora u mnogo čemu
osim u režanju.

Ne, sve je u redu jer je sve paranormalno!

Poslednji Mohikanac? Pa to je Srbin!

Jedino je boemija gadljiva na vodu – *Noblesse oblige*.

Slonče i magarence – neusaglašeni deminutivi.

Ris koji je čitao Šopenhauera, napada samo žene!

Balast se ili nosi ili odbacuje – trećeg nema!

Mnogi se tuširaju samo leti kada je pljusak!

Oдох da spavam jer se komšije bude, a ja to ne podnosim.

Ako se oženim šahom, stalno ću uživati u tišini!

Smrt je opačina koju čovek izbegava do samog kraja!

Danas je gnusno ne biti gnusan!

Taštu bih bacio kao staru tašnu, ali je ogromna.

Gde si da si – ne dolazi, strašno sam zamoran!

Čovek je ono što je u sebi.

Gamzigrad je možda prvo bio gramziv grad!?

Ne možete voleti impotentne u emocijama.

Ne mogu da ti se vratim kada si se pogubio u sebi.

Mnogo teoretisanja navuče na suvi sprud.

Izađi iz mog vidokruga u svoju malu, malu kružnicu.

Bila sam luda dok smo bili zajedno... Sada sam genije!!!

U globalizmu planetu zemlju možemo zvati hamburger!

Galaksija – i nju bismo slomili da je saksija...

Od silnog prilagođavanja izgubio sam – sebe!

Ko drugome jamu kopa, to mu i uspeva!

Političari su kurjaci u jarećoj koži.

Lepu reč gvozdena vrata nikako ne čuju.

Prožet sam saznanjem da o svom životu ništa nisam saznao!

Samo mrak sve više napreduje.

Restauraciju fasade lica rešava plastična hirurgija.

Biti ili ne biti? More, mlatiti!

Pobesnela reč i gvozdена vrata razvaljuje, danas...

Pustolovina je razuzdanost zabranjenog lovišta!

Ten ti je ružičast. Treba najhitnije proveriti da nije po sredi nedostatak uranijuma!?

Doručak, ručak, večera, znači da živimo ispunjeno.

Psiho-delija je povratnik sa fronta!

Specijaliteti kuće: za gospodu užarena piletina, a za dame beli bubrezi.

Duševne poremećaje jednako provocira ili previše novca ili nimalo!

Gungularijum je stil života.

Nisam ja grozna, već samo malo nepodnošljiva...

Zanimljivo, dok jedem kiselo mleko, nikada nemam kiselo lice!?

Prijatelj mi je pravi u punom smislu... Čak se oženio i mojom ženom da bih bio potpuno srećan.

Zveri su veoma zabrinute ponašanjem ljudske populacije, bez sistema i rezona, ni najmanje zverski.

Zašto pijem? Pa da bih se sa nekim ipak družio!

Da li glumac koji je samo profesionalno glumac može biti
glumac!?

Srbija? Nevidljiva zemlja: transcendentna.

Ne uči me šta hoću kada samo ja to znam.

Vreme je da zenit bljesne u zenitu.

Živimo u neotkrivenom agregatnom stanju. Valjda smo zato
još živi.

Dolina bez suza? Pa nemam utisak da bi to mogao biti neki
bolji život!

Ako su u pitanju otkrića, život nikada neće biti zatečen go.

Samo padobranac uživa u slobodnom padu.

Proleter i svih zemalja prvog maja rade!

Parade su postale bizarni pokazatelji zgaženih ideja.

Postali smo nekulturni zbog preterane kulturne
dekontaminacije!

Najteže nam pada jednostavnost.

Toliko smo se zapili da je otrežnjenje nemoguće!

Slatka sam i zlatna, ali ipak sama. U čemu je stvar? Možda u porastu dijabetičara ili nedostatka pravih terzija!?

Čekajući Rokfelera, žena najčešće završi u braku s felerom.

Strašno, osećam da gubim korak sa šizofrenijom!

Primećujem da sa individualnog lupetanja prelazimo na kolektivno.

Da li kulturna dekontaminacija može biti i eliminacija
istine?!

Ljudi najpre usvajaju ono što uopšte ne shvataju.

Gde su deobe, tu su neminovno i seobe do istrebljenja.

Čudno, rode nisu izumrle, ali dece nema pa nema.

Neartikulisano je temelj današnje civilizacije.

Razmišljanje, pogibelj za onog kome to ide od glave.

Sve se vraća osim mladosti i pameti!

Ne pevam više ni u kupatilu – plaši me sopstveni glas!

Ko krade, taj radi – tako je bar danas!

Jako sam zabrinuta. Muškarac je krenuo ka meni a onda je
naglo odustao!?

Žabe su samo međusobno dopadljive ...

Nismo mi ravnodušni već su nam duše raznete!

Tvrdo verujem da tvrda glava rešava stvar!

Ja? Pa ja sam najvažniji! Mi, to je već problem preteklog
mnoštva!

Da bih živeo, država neophodno mora da se sama ubije!

Ne znam kakav je to fenomen da ništa ne razumem, a opet –
sve mi je potpuno jasno!

Pomračenje Sunca, pa i Meseca, uglavnom dolazi sa zapada!

Baba ti je bila veoma pametna. Tačno je znala koliko čija
taraba zublja ima – govorio mi je deda sa ponosom!

Ma nisam ženomrzac. Naprotiv, njihovo društvo mi najviše
godi kao geju.

Nismo se trpeli, ali ljudi i danas govore da smo se neviđeno
dramaturški i originalno svađali i mlatili!

Voleo je i druge, ali mene u toj disciplini nije mogao da
namagarči!

Bio je kompletan u svemu osim u onom. Pa? Pa za ono je
imao dublera!

Narode moj, ogreši se i ovaj put pa glasaj za mene!

I danas ima operski glas?! Pa urla u šesnaest!

Ni svako dete ne treba milovati pošto se može videti u kakvo
biće raste.

Razum mi nalaže da se ne ukalupim.

Bio sam u Nju Orleansu, Nju Džersiju, Nju Jorku i sve je po
starom!

Izdali su me svi, čak i kućni uređaji.

Nisam kriv, samo sam Srbin.

Obrazovanje u tranziciji je čist somnabulizam!

Ko ne krade, kako da očekuje penziju?

Uvek sam se krio od sebe, zato sam i propao.

Toliko sam se nadao i verovao da sam čuo da sam od te
boljke i sviso.

Kiseo čovek, mrgud doveka. To zna svaka domaćica.

Svi bi da znaju – ko to tamo peva – ali ko to tamo plače ili
nariče – ne tiče se ama baš nikog!

Ma ne da bi išao napred, trčao bi u budućnost, ali ne daju!

San je sljezove boje kad je dobar.

Ljudi – zar i oni postoje?!

Zario sam mu viljušku u oko, zube nije imao!

Nikotin ne šteti samo kanceru... Ali ni kancerogenim ljudima...

Zid smrti i zid plača – pa to je ista stvar.

Ni sveci više nisu ono što behu već u tranziciji trguju veoma efikasno s đavolima!

Naš čovek je toliko sposoban da zarađuje i na običnim
barama proglasivši ih „deminutivnim morima“!

Na frazama najviše zarađuju političari!

Ko neće – ne mora, a ko hoće: ne sme ni da pomisli da hoće!

Cepane cipele i kratka kiša uništi.

Zort je neopisiva količina straha po glavi stanovnika.

Ko stiska pare, uglavnom ih i istisne a i da ne shvati kako!

Kako da vam objasnim naš status nego ovako: mi smo
mnoštveni starac Vujadin.

Ulje je lakše od vode iako goji!

Svuda idem nepozvan – ljude treba iznenaditi na nedelu!

Napunio sam stotu tako što sam skoro sve bolesti preležao!

Srećne li zemlje Crne Gore – svi presiti a nit ko kopa nit ko
ore!

Aorist je davno prošao, a futura – neće biti!

Koliko god ratova još bilo, shvatite to kao ofanzive sve do velikog praska!

Ljudi, pojede magarac kurjaka! A ono, i red je.

Istorija je najrečitija kad nema komentar.

Nema poljupca s munjom bez udara groma.

Ko je već rođen, ma šta bio, uvek je na gubitku.

Dok ne otkriju ko smo, mi smo – čovečanstvo.

Mahali ne mahali, teško je da će nas u večnosti iko primetiti.

Srbi, puštajmo rogove, prihvatimo se tojage i prizovimo bogove!

I moljac je leptir, ali neshvaćen.

Školstvo nam je stvaralo veliku promaju, zato umesto obrazovanih regrutujemo bezočno neobrazovane.

Nema budale koja može da me zaprepasti.

Od pamtiveka svaki pojedinac je imao svoj ugao posmatranja... Danas su svi masovno tupi uglovi.

Posmatrajmo stvari suprotno – možda ćemo nešto i razumeti.

Svet posustaje od dosade. Šta je pre činiti – ubiti svet ili dosadu?

Veoma sam nezgodan baš zato što me gledaju kao zgodnog!

Koji prekidač da odvrnem zarad opšte tišine?

Glava javnosti je bermudski trougao – guta bukvalno sve.

Ne znam kako se to tetka udala kad je teča mnogo ženstveniji!?

Od čega živim? S obzirom da nisam varalica – pitam se i ja!

Voleli smo se sve do svlačenja... Onda je ona postao on, a ja sam postao ona jer ne izlazim iz farmerki.

Od seks bombi spadosmo na bombe.

Ljubavi, čemu seta? Pa, zaljubila sam se!

Ludvig je uvek „izbivao“ van betovena da bi ovaj stvarao!

Proleter i svih zemalja, uznemirite se!

Vičem te, gospode, bar pošalji – eho.

Svi kažu da smo širokogrud narod a niko da nam tako i
uzvrati.

Televizija je rupa u prostoru koju sam zapužio sobom.

Sloboda je ideja koja u praksi nikako da zaživi!?

Oh, tek kada sam pročitala Konfučija, razumela sam sebe!

Možda Engleska i jeste zemlja proleterska ali je naša oduvek
prometejska.

Voleti nekog ne znači ništa. Tek razumeti može biti pravi znak ljubavi.

Najneracionalniji muškarci obavezno ističu svoju neviđenu racionalnost.

Više je onih koji padnu s Marsa nego onih koje rodi majka, bar kod nas.

Ko ćuti, možda nema kome šta da saopšti.

Dođavola svaka škola ako nemaš životnu!

Volim Latinoamerikance zbog sindroma ritma koji otvara srce.

Otkrio sam da o meni najviše znaju svi osim mene samog!?

Nekako mi se čini da su na svet uopšte bačene čini kojima ne znamo mehanizam delovanja osim da deluju.

Bogova, fala bogu, koliko i sazvežđa ako ne i malo više!

Sova, zaboravljeni simbol mudrosti.

Če, zavidim ti jer si živ a mi i mrtvi i uškopljeni!

Što se zbiva ispred nosa saznamo na kraju.

Držimo se toplog srca i hladne glave pa će sve biti bolje.

Zvanice su bezimena lica od raznog značaja!?

Šta je Amerika do agresivna rika pretrnule aveti.

Mudri su oni koji poriču sopstvenu mudrost svojom najvećom dubinom.

Noć kulture, noć muzeja u toliko dana u godini meni zvuči kao zona sumraka!?

Nisam neotesan već autentičan i pomalo na svoju ruku...

Ne razumem kako Srbi radeći protiv sebe, toliko naudiše drugima!

Danju spavam da bih noću mogao da mislim a da me niko ne čuje!

Nije brod za tihu vodu jer se lako može udžibriti.

Svetu je promakla zavera protiv života uopšte.

Brine me što se paljenje Budenstaga kontinuirano ponavlja.

Zanimljivo, ali niko ne primećuje da je i mrak postao globalan!

Verujte u svoje snove i bićete mnogo bliži istini.

Slutim: još dugo neće rasti ruzmarin u dovratku srpskih
kuća!?

Svetosavlje, posustanes li u duši, zalud posećuješ
Svetosavski hram!

Ženo, nadima mi se stomak i to sve više! Nije ti ništa – to je
samo lažna trudnoća?!?

Često je najvrednije ono što se ne meri po standardima
vrednosti.

Na kraju će biti kako treba – Srpska provincija će postati
USA.

Humanost, da li to još uvek postoji?

Nesvrstani, ukoliko vas ima – potrebni ste nam!

Savršena dobrota je bolest zvana idiotluk.

Gospode, što nisam zmija pa da skinem ovu demokratsku
košulju.

Bolje biti malograđanin nego demokrata!

Nema tog našljemavanja koje može da nas spase od
stvarnosti ma i na tren.

Kad bi državni parlament pisao testament, ni otrov ne bi mogao da ostavi narodu.

Kad čir bude pukao, nagutaćemo se gnoja.

Braća su se istrebila za rata. E, sad opet moraš steći brata da bi došlo do sigurnog rata.

Rat nas ne može iznenaditi pošto smo u njemu odavno!

Prosto ne znam kako da nazovem pamet te osobe osim kao neviđen slučaj pametizma!

O seksu ne razmišljam već delam li delam!

I praktično i psihološki, manipulacija je onanisanje s
narodom!

Dignite se mrtvi, treba žive spasavati – ono malo što je
ostalo!

Daj mi opanak pa ću ti reći iz kog si sela tačno Balkanskom
došao.

Bilo nekoliko braće pa se ispoubijaše tokom rata. Sada ih
porodice stavljaju u istu grobnicu – braća su!

Ko se boji, ne postoji!

Niko ne zna čas svoje smrti, ali da je oseti – to može!

Sve ima svoj kraj, ali postoje stvari o čijem početku ne znamo ništa tako da o njihovom kraju možemo samo da nagađamo.

Kad bi joj dali šansu, i planeta Zemlja bi imala nebeska svojstva.

Ko govori, ne zna da li i šta i kaže.

Popodne jednog fauna još nisam imao.

Dan je uvek budan što ne znači i da je čovek u njemu i danas probuđen.

Orlovi rano lete samo ako su primorani!

Zašto su pojedine žene na plaži najčešće morske krave?

Bul-bul je virtuozna pesma slavuja.

Globus nije crven od jutarnjeg sunca već od srama šta sve ljudi čine!

Šta da radim? Normalno da nemam novca kada sam ovca.

Seks je kao reka ponornica... Čas porine u dubinu a čas skoči u visinu.

E da znam što ne znam, odavno me ne bi bilo!

Zašto volim Tita? Pa dok ga je bilo, svetom sam šetao kao svojim šorom. Beše to vreme pravedne pljačke no kako ga vratiti?!

Pao sam zbog ideala i evo me gde opet ustajem zbog tih istih ideala!

Bankrotira li država, neću imati kome da dugujem.

Muka mi je od svega ... Ja bih nesto novo pa makar me i života kostalo.

Kako da te probodem kad nemaš srca!

Na nož dočekali, na nož ispratili: bratski!

Srce je mišić na točku!

Smrti je previše u odnosu na život!

Nisam samo savršen već sam i Srbin!

Najlepše je umreti nikad.

Svima su nešto sredili ili kupili tata i mama. Vidiš, ja sam samom sebi kupio sidu!

Stenje stenje, nariče kamenje – Crna Gora izgubi znamenje!

Ma nema šanse za državni udar jer nemamo državu.

Uzrok krize je uvek isto – bogati.

Svetom drmaju budale.

Teško mužu kome žena traži da joj se kupi Mesec!?!

Doktori su stoka, a veterinari su lekari!

Što je bilo beše, ali što će biti – teško nama!

Podnosim ostavku na sve osim na vlast!?

Sanjam – svuda voda. Probudim se – voda. I shvatim:
poplava u stanu!

Čir sam dobio čim sam počeo da gubim vedrinu!

Mrzi me da dišem ali – navika je navika!

Izujedao bih sebe od gladi, ali kakva vajda od samih kostiju?

Zamisli, na rendgenu mi nađu potopljen brod pa moraju da
me otvore zbog mogućeg zlata!

Čoveče, daj pare inače ne mogu da pucam!

Jeste mafijaš, ali ko će drugi da nas izvuče iz kloake?

Sušтина svega je ništa, ali pošto je ništa i naše svekoliko neznanje, to je suština sušta i jedina stvarnost!...

Mentalno jake osobe nisu poželjne jer se ne mogu uklopiti u većinu!

Dert je mera za uznetost slomljene duše kod ljudi. Zato su kafane naše najefikasnije ambulante.

Greška je u tome što pucam stalno sebi u noge, a treba u srce!

Paun je simbol muške razmetljivosti i fanatične umišljenosti!

Ni krpa nije krpa dok se ne zavede u knjigu rođenih.

Ona ne samo da je skupa već i opasna. Jede voće, plodove mora i – muškarce!?

Žena je dvosekli mač i zato je treba izbeći!

Bratstvo i jedinstvo je promašen brak.

Titoizam su stvorile mase – pojedinac je tu žrtva!

Nema veštine koju ne znam jer ne znam na koga sve mogu naleteti...

Dosta mi je svega i neka sve smesta nestane!

Džaba ti sve kada gori vatra!!!

Tri skota – muž i dvoje dece! Gde sam tu ja!

Sve što bilo je muzika mora se na kraju i platiti!

Urinokultura, Bogami, i to nam fali!

Veliki pesnik je nenadmašnog sjaja filozof.

Mrtvi junaci su ukradena deca.

Gledam lavu u lice i on postaje „macan“!

Šta god bio stojim iza sebe!

Nevin čovek nikako ne gubi nevinost!

„Fini ljudi“ čitaju skupe magazine, nose ultra markiranu odeću i danas se zovu kosmopolite!

Da nije sreo Mefista, Betoven nikada ne bi komponovao „Odu radosti“

Na dvorovima lude su bile jedina mera smelosti!?

Po mirisu rekla bih da je i kajsija poreklom iz raja!

Mladi, budite srećni da ostarite.

Najveća sreća je gola sreća.

Dole fašizam – živeo terorizam!

Danas je svaki zid berlinski. Takav je svet!

Prijatelj i prija – paun i paunica!

Da ne čekamo Godoa živort bi bio praznina.

Ukoliko bi se na poziv predsednika na koktelu u njegovoj rezidenciji pojavila neka zvanica u našoj narodnoj nošnji – šta bi se desilo?!

Krajnje je vreme za Isusa s puškom...

Obrni okreni, ipak mi je Tito bio pravi... Em zgodan, a stalno sam išla u inostranstvo kao na Bajlonovu pijacu!

Nisam nikako lud, ali jesam zaludan!

Poznavanje jezika u glumi nije presudno koliko je važna artikulacija volumena emotivnog magnetizma.

U tvojim godinama, sine, ja sam bio heroj a ti si na heroinu!

Čemu čoveku duša? Da bi je i đavo i bog iskušavali!

Više mi je stalo do sajma stoke nego sajma knjiga, prvo je ipak bar za život važnije!

Gospoda najpre iznenadi najneprijatnije!?

Da li vas volim? Pa, kako bih odbila milijardera!

Ne sećam se šta je juče bilo, ali je još gore što se ne sećam ni šta to nije bilo!?

Efemerno je postalo bitno a bitno se izgubilo!

Najveći simbol Amera je božićna ćurka.

Žuti žutuju dok hamburgeraši ubrzano putuju!?

Amerikanci su uvek bili i ostaće kauboji!

Šta ne može Amer? Ne može nikako Lajkovačkom prugom!

Budi čovek i razmišljaj pseći!

I niko ne vidi da je svetac pao!

Krvav je put pametnih – budale uživaju u životu.

Falus vuče koren od reči faliti se!

I ostade ništa od svih aorista.

Vreme je jako lepo, ali su ljudi ružni.

I mi se zalivamo kao cveće, ali – svako na svoj način...

Kada me kao ženu izujeda tradicionalna beskrupuloznost, brutalnost, bestidno nipodaštavanje, nepoštovanje našeg muškog dela čovečanstva, uvek pomislim na Jovanku Broz: prvu damu bivše Jugoslavije, ženu – ličnost, čoveka i njene nesporne istorijske uloge – ja reagujem! A vi drage „dame“, „gospođe“ i preteklo žensko čovečanstvo?!

Više nismo himerični već besni i histerični.

Čudi me da Ameri ne preduzimaju ama baš ništa protiv
Crvenog mora.

Velika je bruka u demokratiji „opanak šetati“!

Sve je moguće ukoliko ne zgasnemo kao kandilo!

Raka u mraku – dugometražno smiren život.

Pa, virus meksičkog gripa je ništa naspram virusa naših
glavonja!

Takvo je vreme da mi je đavolji prijatelj bliži od ljudi!

Duh dušu čuva, a sebičluk ubija!

Jednom ću biti neko drugi koji će sanjati prethodnog sebe!

Mnogi slobodno mogu reći da pate od ušinuća mozga!

Trenutno Srbe izdaju isključivo Srbi!?

Najteže je biti inteligentan!

Žene su najzad stekle pravo veta na neizbežno pitanje koje su godište.

Zašto me mrziš kada te ne volim?

Duplo golo – ništa na bingu.

Dali smo se namestiti, sada još samo smešak – to je ionako za štampu.

Strah me je da priznam, ali ako mi oprostite 60%, možemo ići i dalje.

Igra je složena, opasna i jedina opcija da preživimo.

Medicina je svedena na zbiranje prihoda od propalih slučajeva.

Praksa je teška, ali teorija ubeđivanja je ipak najgora.

Kao jedna velika budala praštam ti sve, barabo mala.

I trči, trči zec, i trči, trči , trči zec i – to meni život uteče!

Gde bi mi bio kraj da te nisam ni čula, a ne slušala i slušala!

U ljubavi najviše košta zabluda!

Crna ovca crnu vunu prede, bela ovca belu vunu prede, dok
škotska šije samo kiltove!

Harmonika me kao instrument podseća na tužni osmeh
crnca.

Mi savršeno koordiniramo u procepu.

Nema te rupe koju još ne možemo dodati!

Do juče smo bili čisti kao sneg, a danas krademo iz očiju.
Eh, taj sneg se začas otopi!?

Rasizam je niz predrasuda vezanih za sve što nam se ne
dopada!

Čajkovskog je od detinjstva proganjala muzika, a mene –
Brena i Grand prodak šn.

Tačno je da sam ja poznatiji, a on savremen. Ja uvek bogatiji, a on samo sav oplemenjen.

Moj doprinos čovečanstvu ne postoji!

Sreća je samo kraća nesreća.

Da me ne drži žena, propao bih među ženama!

Ko vešto laže, veštije i smaže!

Da sam je ja birao, nikad ne bismo bili zajedno. Ja bih bio srećni neženja, a ona: šta god je htela.

Mene kao muškarca najviše privlači bikini destinacija.

Sarkazam je zlurado rečena istina.

Slepi vidi što okatima proleti.

Kopiranje tuđeg stila nikada ne postaje stil već karikatura.

Sleng je posebna rečitost jednog jezika.

Nos je linija lica i ne služi njuškanju.

Nada je utoliko veća ukoliko je pruža okoreli skeptik.

Život nam je celishodan čak i kad je nedorečen.

Svi putevi su prohodni uz Božju promisao.

Ma ko izdao pripadnika svoje silovane Srbije – da mu do
kvake ništa ne poraste.

Ustaj, Srbijo, dok još nogu imaš – na noge. Zemlja je u
plamenu!

U srcu nosim zvezdu.

Srbijo, ili diži vile u ruke ili se predaj, treće ne postoji!

Ne znam koji je avgust, ali će se pamtititi po godini!

Predsedniče, sanjam o onome što je moglo da bude, a ne desi se ni meni ni mom narodu!?

Umoran sam od toliko obranog bostana!

Ja bih da poživim bar par sati danas, a sutra neka žive oni koji su tek počeli.

Dok sam čekao da budem plaćen za svoj rad, shvatih da je to vreme prošlo.

Toliko sebe ne cenimo da ni neprijatelj ne može drugačije!

Blago svakom ko je umro, bar više ne može da se obruka,
kolika li je tek bruka na nas krenula!?

Svako je od nas sam po sebi Kosovo otkako je Kosova.

Još jedino dragačevska truba nije zanemela... Da nije možda
ona ta jerihonska!?

Narod se toliko laži najeo da se samo čeka da povrati, a desi
li se to, neće biti većeg talasa da podavi ove što samo
talasaju...

Svi svoje ikone čuvaju, a mi na njih – gamad pustili pa im
još i zdravicu dižemo.

Ubiću vas jednom zauvek!

Pa kakve sve tumače imamo, biće da je majka Jugovića sve
svoje sinove sama pomlatila!

Kud crnje kada ni obdan nikako da svane a evo smo pred
septembrom!

Ušo nam NATO u kuću a mi – izbrojali do deset pa ih evo,
ne zna se već koja godina, gostimo i na soli postimo!

Verovali ili ne, ali sve prežive, i gnjida i buva, jedino nema
dinosaurusa!

Otkako Solana soli i dimi u pušnici – dobar će pršut od nas
dobiti!

Kapetane mrtvog broda, stigismo na kraj...

Kod nas čim nekog izruče – parlament prekida rad ne bi li
nam vlada bila čista i nevina.

Smeje nam se planeta a i mi u glas s njom! A što da ne kad
smo mondijalisti par excellence!?

Ne znam šta da radim, rade mi o glavi a u njoj – ništa.

Dok su me operisali od slepog creva, uzeše mi jetru!?!

Po đubretu od metar se rilja samo kada se traži nešto vredno
po nečijoj smrti.

„Govor mržnje“, obratite pažnju, izumro je i u zoo vrtu kod
Vuka Bojovića, a zaživeo samo kod nas! A šta je onda govor
globalizma?

Srećan čovek i srećna žena – to je naziv filma.

U Srbiji, kao i Patagoniji, opstaju ili najotporniji ili najluđi.

Čemu stid, to nije ljudska osobina.

Velika drama su srpski modus vivendi.

Ma da je voda sve što teče, alkohol bi se prvi točio za džabe!

„Sedi drvo na drvo“ naziv je performansa koji se odvija u skupštini.

Moj narod malo-malo pa pukne od zdravlja!

Šta ću, već danima slušam Rekvijem... Da je Mocart živ,
svaka bi srpska glava svoj rekvijem imala.

Miris straha obara cenu života!

Šumadijo, ti otmena zemljo, moja kruna jesi i Srbije i
Kosova!

Pogađa zrno iz jedino pravedne puške – srca!

Poraz je samo mali klip podmetnut slobodi.

Nema mraka koji opstaje ispred samo jednog zraka
kopljanika – Sunca.

Nema te sile koja nije pred slobodom svisla...

„Divlji med“ je košnica životnih smicalica.

Stvar jeste u tome što je gejzir voda pod adrenalinom!

Prosečan Amer najviše vremena straći u ratu sa nekom
nedužnom zemljom, pošto natprosečan Amerikanac mora
negde da rasturi zastarelu džebanu!

Put svile je i makadam.

Parfem je stvoren da bi kamuflirao ljude-gadove!

Najstrašnije je onom ko sazna najkasnije.

Ništa teže nego čoveku-noju izvući glavu iz peska!

Kamo lepe sreće da bar u jednom klanu govore istim
jezikom!

Tek su šljamovi vrhuška društva.

Neodgovornost je možda najpre pogrešno shvaćena
fleksibilnost.

Oprano škembe i dobro priređeno je delikates, ali opran mozak nije vredan ni pelene!

Znam, ljudi me mrze ali me zato životinje obožavaju!

Destinacija: asocijacija jako skupog provoda.

Babušnica – moja rodna gruda s klupom ispod duda...

Moja ljubav je šljiva ranka, pa šljiva čačanka, požeguša i suva šljiva.

Naša kuća je puna dece jer je otac voleo da spava!

Pošto imam strah od kremacije, tražio sam da mi ipak prvo daju anesteziju.

Pa svakako da mi je miliji šećer od repe nego od trske... Ko voli strnjike!?

Pevajmo unisono – ovo je zemlja sloge i mira!

Ne dirajte mi bagrenje jer ću da vas potepam ko „steltove! I ne idem u Hag!?!“

Mnogo sam je voleo, ali ona mene – ili nije smela ili nije htela... A bila je i udata.

Rekoše neki da su nas agresirali jer jedino kod nas voda pretiče!

Narode moj, priznajem da ništa ne razumem i baš zato idem
na miru da spavam!

Nemam kompleks krivice već kompleks zemlje nekoliko
stotina hektara!

Zarađujem dobro, vozim dobra kola, imam zgodnu i vernu
ženu, imam i decu, ali šta to sve vredi kad živim bez i jednog
problema!

Moji ne vole sladoled, ali zato obožavaju glečere!

Jedem samo domaće proizvode... Do Takova i ni makac
dalje.

Jesam seljak, ali sam prvi postao građanin sveta!

Gledam i ne mogu rođenu zemlju da prepoznam! Od onakve
lepotice i leposave osta samo lepra na ledini!

Šta će meni zlatna ribica pored tolikih somova?!

Srbi i kosovarski Srbi: ljubav preko žice.

Nekako dođe da oni tamo ne znaju ništa, a mi ovde, po
starom, zaboravili sve!

Dogod budemo ćutali istinu, nama će biti gore!!?

„Kojekudi“ ludi svudi... Čast izuzecima svih meridijana!

Čudno je kako guslare najčešće prevode kao gusare ili hajduke.

S civilizacijom semantika biva sve dalja od sebe.

Mačka na usijanom limenom krovu zvuči bolje od violiniste na krovu.

U kolektivnoj svesti našeg naroda zaživelo je pravilo da kum kod kuma ne noći!

Iz iskustva preporučujem svim satanizovanim narodima svoj omiljeni moto: „Staljingrad ne sme pasti!“

Udav više ne davi već lomi kosti.

Baksuz je imati bazuku a nemati ruke.

Potpuno sam sigurna da je vaša ovca od vas pametnija. Stoga se i kaže: nisu nas iste ovce čuvale!

Rasizam je uopšte pluralizam mržnje.

Pojedini dirigenti su uprkos fraku samo pingvini.

Biti fin ne podrazumeva biti i bezopasan!

Biti lav je stvar sukcesivnog autotreninga.

Češće od kola kočī pamet.

Narod nam je sve superiorniji otkako ne glumi ludilo.

Kad se osvrnem na plejadu novijih američkih predsednika,
bilo bi me sramota na mestu Linkolna, Ruzvelta i Kenedija!

Svaka tajna mora biti javna da bi postala relevantna...

Krdo divljih svinja je manje opasno od stampeda ispred
Harodsa uoči katoličkog Božića.

Dragi putnici, više ne letimo već se rušimo!

Biblija tokom vremena postaje sve formalnija.

Generalno svi smo prah i pepeo ili konkretnije – niko i ništa.

Iznenada, Sunčev sistem planu!

Daleko ti svaka kuća!

Katakлизme su, uviđam, ipak spasonosne!

Moj šmek je seta.

Budite bezbrižni jer su brige neophodnost.

Svanulo je, ali ne i u mojoj glavi!

Subjektivno mi i jesmo nešto, ali objektivno – teško da ćemo ikada saznati šta smo i ko – po prirodi stvari.

I evolucija je revolucija, samo nikako da se desi.

Udes je ponekad i dobra sreća!

Ko previše bira, zaboravi najpre šta bira.

Probiračica je i domaćica na pijaci.

Dok ljudi napuštaju planetu, stoka sve češće studira...

Pritisak je veliki, ali zato otisak ne mora da bude uvek adekvatan.

Novi virus, neko plasi mečku rešetom.

Brdo laži naspram brda istine u suštini su dva teško pomerljiva brda.

Ne znam šta je opasnije: ronjenje ili odronjavanje!

I država ume da bude ona pogrešna stvar u džaku.

Ko sazna šta se iza brda valja, valja smesta i da javi, kao i po
proceni da smesta „pali“.

Devojke su nekad bile lepotice – danas su to postali
muškarci!

Alapače mogu da raznesu kao bomba.

Večeru treba prezreti makar i bila kraljevska.

Svoju nesigurnost afirmišem kao savršenu sigurnost!

Samoživost je postala jedina mogućnost opstanka.

Svet previre a ne samo vino...

Ko se sruši, bolje neka ne ustaje... Uostalom, i sam će shvatiti.

Tiranija je ipak i mogući oblik pravde!

Smrt je neizvesna, zato se ne igrajte samoubistva.

Ako je život ovo kroza šta prolazim – laknuće mi mrtvom!

Sažima nas neverica, a razdvaja ubeđenje. Apsurd proveren u praksi...

Taktilnost je nekom taktična, nekom netaktična!

Najmanje je ono za šta mislimo da je samo to.

Slavni su i glavni. Glavni su i slavni... Ali ni jedni ni drugi
ne moraju biti srećni.

I šećer je postao kockanje!!!

Od trudne žene veći je paničar njen muž.

Sine, udari majku da učuti, pratim ragbi!

Kisela, slana, bakteriološki neispravna, zatrovana – da, baš
vaša voda!

Skuvaj vodu, pije mi se kafa.

Kralj Lir nije svirao na liri, pogresno shvatanje „upućenih“.

Spas je pružiti drugom ruku, ali spas je i da te ta druga ruka
ne uhvati!

Ko bi znao sve što ne zna – ne bi dugo živeo...

Umna čoveka i otrov spasava.

Niko ne zna šta je život tačno, ali ga većina voli više od smrti.

Ne kajem se da se ne bih kajao.

Nismo se razumeli oboje se plašeći života.

Najstrašnije kad čovek prođe mimo sebe sama.

Tajna je moć navek neprozirna.

Moja zemlja mora ponovo da bude rođena, ali nikad više kao nedonošče.

Kapija sveta opstaje ukoliko i ljubav opstane.

Umorna sam a htela bih da proživim samo par sati kao vilin
konjic.

Tuđe greške su naši previdi i propusti.

Smrt nije zlorada već jedina koja nas čeka verenički odano.

Zar nije sve ono šerpentanje bilo lupa limenog doboša?!

Za mene smrt nikada nije bila poraz.

Nije li smrt i čuvar naših zaboravljenih snova?

Posle ovakvog života, smrt može biti i plandište vedrine...

Mnogima se smrt desi tokom života kao nepristajanje na život.

Recite sebi istinu i biće vam lakše!

Dosta krvi vi trenutno prvi – nije ovaj narod za klanje!?!

Kučkin sine, kako to postade ako te je srpska majka rađala?

Glavat jesi, ali će ti pasti k'o suva smokva.

Da se kaže ili ne kaže?!... Pa sve znate sami...

Ne, nije pamflet, samo je reč o jakoj dozi istine!

Bukefalo, i ti Šarče, potražite svoje gospodare?!?

Pa nije sve huligansko... Javlja se i neka sasvim nova i kvalitetna mladost.

Americi je dovoljna i manja mečka pred kućom da zaigra pa da se i obeznane i obelodane!?

Vreme ipak kuca za b u d u ć n o s t!

Bili smo samo bliske duše – srce čovečanstva pravde.

Od kako oslepeh, vidim k'o s planine jasno!

Nikog ne mrzim, ali neprijatelje prosto ne umem da zaboravim!

I tmina se protiv tmine diže, a nekmoli dan od rane zore!

Ako je pravda zlo mržnje – nikad nikom na prag ne stala!

Biznismen je danas prazna glava i kravata oko vrata, akten
tašna i najviša plata – sve u svemu, vreća puna blata.

Svet je u panici – sve češće se rađaju političari i političarke.

Srećna majka koja rodi idiota naspram političara.

Nije lako biti nepoznat, ali teško onom ko bude jednom
prepoznat.

Gde trava ne niče, tu više ni magaraca nema!

Stalni poslušnik je rad na određeno vreme.

Dobar političar, za razliku od lošeg, prosto nije moguć...

Pravi političari su otišli u legendu!

Najgore se desilo: odasvud prispela ološ vodi svet!

Što se potonjih tiče: svima je sve jasno, ali za svet – kasno.

Političari su bili zastupnici država i naroda. Danas, bruka
čovečanstva!

Zar mi kao jedan otrešit i drevan narod imamo za političare
drvene lutke na micanje?!

Politika je frajla pa s kim će ona nego samo sa političarima!

Mic po mic, pa će nas sve da presele u Hag!?

Da mi je znati što loš političar nikako da padne!

Glasao sam za promene, a ne za progone i hapšenja.

Spasavati pojedinca nije utopija!

Naslutio sam suštinu demokratije i sada živim na Kubi.

Lakomost na vlast će ovaj milenijum pretvoriti u kameno
doba.

Nigde nismo stigli bivajući to što nikad nismo bili – vo na
ularu!

Globalno, čovečanstvo se kolektivno pretvorilo u zglavkara.

Zablude koštaju, a ako se stalno zaboravljaju, onda nas mogu
zariti... Brat mi nije uvek i biološki brat.

Kod nas je mnogo gladnih i nezahvalnih stranih glodara!

Vilotići, i bez vila ću vas skupiti.

Svi su gledali kako se čovek davi i na kraju su se razišli...
Da, kada se udavio!?

Miris straha i daje vrednost životu!

Svaki borac Cera ne puca iz puške već iz srca.

Zamreti je mnogo gore nego umreti.

Nisam lud, ali se u tom stanju osećam najbezbednije.

Ja bih na neku svoju stranu, ali ne znam kuda!

Vladi nije do kredibiliteta, a meni nije do kretenluka!

Nisam lopov već nezaposlen, sa dva fakulteta, koji porodicu zbrinjava!

Čak bi se i Mrtvo more sasvim usmrdelo da je kojim slučajem kod nas.

Platu trošim i bez troška.

Evropska unija, mondijalizam, demokratija?! Mene rodi majka da budem Balkanka i srpska seljanka!

Fly by laden!...

Za dobrim konjem se svet diže, a na lošeg ni obad nit buve...

Sa stokom je sve u redu, ali za ljude nema leka!

U trendu su vitezovi zloduih ruleta.

Atrofirala mi vilica pošto jedem od penzije do penzije!

Pušenje je strogo zabranjeno, ali ne i paljenje!

Govorim sve jezike osim maternjeg po svetskom ustavu.

Nato je lobiranje mita na nivou globalne i centralizovane
korupcije.

Dobar metabolizam podrazumeva ni malo prijatan finalni
proizvod.

Nažalost, pošten čovek je faličan!

Ostali smo bez širine duše.

Nije lako odgovorno živeti i uživati u ime naroda!

Klima se sasvim promenila – umesto kiše uglavnom pada
vlada.

Fircaju mi zemlju kao da je filc a ne kakva takva država!

Knjige čitaju korektori, lektori i autori?!

Naša izobraženost se i danas ceni samo u inostranstvu!

Od elitnih ešalona svih rodova ostaje samo kvazipolitička
elita!

Ni ja ni žena ne znamo šta je frizer... Svoju kosu sami
čupamo!

Geršvin je bio u pravu – život je uprkos svemu „Rapsodija u
plavom“.

Nosioci istine delujte na svim meridijanima i geografskim
širinama.

Krvopije su pijandure i najpre porodične pijavice.

Računajući na sebe, delujemo najispravnije.

Sanjao sam Gevaru i probudih se sasvim probuđen, kao
čovjek!

Za razliku od nas, Kuba nije dozvolila da je kastriraju!

Volim kiselo, ali ako moram, jedem i prokislo!

Kuku, sam presudih sebi – nisam više zao!?

Naša je pamet pod ključem ili pod katancem.

Samo se somovi na sebe hvataju!

Parlament, kao što sama reč kaže, služi pukom parlanju!

Doktore, da li je klica života virus!?

Nema te istine koju ne bih prodao i za male pare.

Hudini se danas već ne bi snašao.

Ne volim lajavce, degradiraju pseću vrstu.

Senzibilnost se tretira kao veliki psihički poremećaj.

Godine prolaze odvođeci nas sa sobom.

I miš koji je oslobodio lava iz mreže dobi titulu najvećeg
monarha tako da lav bi pod hitno smaknut!

Ko sebe ne ceni, mora da ceni drugog.

U trendu je sve osim normalnosti – to se leči!

Teško mi pade sekira u med našte... Zamalo umreh!

Gde su vuci siti, a ovce na broju – nešto nije u redu!

Živim sam i dokon!

Neverovatno je, ali sam najprisebniji kada sam van sebe!?

Kada pametan nešto ne zna, on ili ćuti ili pita.

Pravi dolaze odasvud, samo im ništavni otežavaju učešće pri „sletanju“.

Teško meni ako ne spoznam sebe, mogu postati masovni ubica.

Ne reci mi ko sam, jer savršeno znam, ali krijem!

Neprofitabilno je držati se profita.

Potreban mi je azil na drugoj planeti.

Svako dobro nije dobro pošto vodi do pakla.

Morao sam da je zavolim jer me je jedino ona razumela.

Crkve su preplavili nevernici. Teško je izustiti, ali ja ni sebi ne verujem!

Tvrdu stolicu traže stoici, dok fotelje traže najčešće verolomci.

Istina je moguća gde god nema svedoka. Istinito, ali tragično.

Srbija je časnim razvodom izgubila sve.

Nekad je samo muzika imala stavove. Onda se desila havarija i stav ima svako, sve i svašta!

Ožiljci su nečuveno ružni potpisi najpoznatijih hirurga.

Šta da radim? I sama pomisao na smrt mi se gadi, ali zgađenost nad životom prevršila je svaku meru.

Kikirezi su vrsta pernate živine koja iščezava našom brzinom.

Više nemamo ni žargon, već nesuvislu artikulaciju!?

Šta ubija gada? Isključivo intenzivan rad.

Ne mogu da se setim šta znači reč *izvinite*.

Nula po nula kod nas postade bingo!

Ne volim sankanje, ali se uvek osećam ko nasankan.

Život globalno više nije životan.

Kao nacija sve smo bliži Amerikancima – truli i bezdušni.

Imajte na umu nema lidera bez midera.

Domaćin objašnjava gostu strancu – sva vaša pravila su i
naša, ali dijametralno suprotna!

Teško svakom kome nije lako.

Imunološki mi jesmo svetsko čudo – beživotni i frapantno imuni... Kakva predispozicija za besmrtnost!

Pa sigurno da nas posmatraju, mi smo kolektivna legenda!

Gde sam pao, tu sam se i ustoličio postavši poznat političar!

Kretanje nizbrdo nije pitanje ubrzanja već fenomen naglog uspona!

Težnja podvižništvu kao principu uzvišenih težnji je prečica do ambisa.

Evropa je stara, ali i neviđeno perverzna i stoga neodoljiva!

Brdo je grba na budućoj trasi.

Lepa, pametna, višestruko savršena žena uvek ostane
neudata.

Mnoštvo ometa genija, ali ne može da ga uništi.

Što je Gospod stvorio, to je ljudsko biće rastvorilo!

Čovečanstvo je sve češće na leri.

Teško je živeti kao nepoznat ... Ali postati prepoznat, to je već konceptualno sasvim drugi život! Ipak, važno je „zvati se Ernest“!

Otađbina bi mogla da nam se zove i „dom za vešanje“!

Zvuči amoralno, ali moramo priznati da je u korenu terorizma odbrana.

Zidanje Skadra na Bojani je zapravo istina... Jedino istina potrebuje žrtvu!

Biti zadovoljan znači biti pun sebe, a to je ništa!

Ako me ne razumeš, onda smo samo ljudi, nažalost.

Sit sebe tražim učitelja!

Impresionirao me je jedan pesnik koji kaže „samo budan
čovjek može mirno da spava!“

Zvezdu vodilju uvek prati doslednost!

Najverovatnije se pravi Ajnštajn zvao Mileva.

Da li je teorija relativiteta relevantna ili irelevantna,
pokazaće neko novo sutra!

Besmislice se smenjuju dok je smislenost jedino pravi temelj
stvarnog napretka.

Razmišljanje je zamorno i zato je napredak sve teže dostižan.

Kome je u glavi kaša, pogrešno koristi mikser za potaž-supe!

Ćutanje nije više zlato, već veleizdaja istine!

Saučesnici ubice su najčešće praštanje i samozaborav.

Možda su neki blesavi zato što ih ne razumemo!

Pantomima je prapočetak telepatije.

Planeta zemlja je više u stresu nego što je okrugla.

Stvari idu naopako, ali ja idem napred.

Sušтина današnjeg vremena nije precenjivanje nego
potcenjivanje!

Ne napuštam ja otadžbinu, već ogromnu većinu koja je to
učinila uprkos tome što je u njoj.

Bez ideja je strašno, a sa idejom još strašnije jer se lako ne
primaju.

I, ponoviće se globalno Pompeja.

Gospode, kako da te sledim kada sam sav sleđen?

Umetnost je najverodostojniji trezor čovečanstva.

Suma čovečanstva je neprocenjiva zahvaljujući pojednicima.

Dopada mi se slogan: „Velikani svih zemalja, ujedinite se!“

Lako je Gospodu u adekvatnom društvu, ali kako je božijoj duši na zemlji među neadekvatnim ljudima?

Magistar menadžmenta?! Ne podrazumeva li to znanje na nivou pepsi kole?

Ne mogu mirno da prođem pored podivljalog sveta.

Nekad je sve bilo drugačije u boljem smislu, naravno...
Danas je poražavajuće i to u smislu koji se ne može ni
dosegnuti.

Posle smrti Marije Kalas ne pevam jer nemam inicijaciju.

Smeli ljudi su dragoceni, ali, čini mi se, i kratkoveki.

Danas svaka vredna glava ima svog snajperistu – i u
prenosnom smislu i bukvalno.

Nikad ne reci nikad pošto je to najčešće izazov ponavljanja –
pre ili kasnije.

Mudri uče druge mudrosti tako što delaju bez previše reči

Neko dobije sve a neko ništa ... Suština je kako ko gleda ova dva dobitka.

Ako je batina „došla iz raja“, onda je treba što pre primeniti u borbi protiv pakla.

Nisam stigao da ispratim prijatelja na drugu stranu, zato i žurim!

Voleli smo se ludo sve do trenutka neopisive mržnje!

Možda je bolje ovo: „Svet gori dok se svi češljaju, operišu i samoobmanjuju.

Da, devojka mi se dopada mada je previše autentična, a to me nekako odbija ... Više sam za nešto jednostavnije!

Od svih južnjaka najviše volim Južnu Ameriku!

Lan se više uglavnom ne trli već cedi za ulje.

Bard, ukoliko je skroman, obavezno postaje kondor!

Veličina je merna jedinica iščezla iz prakse.

Ma svet je gadan pošto jude postaju anđeli.

Mimoza se brzo povlači gubeći svežinu zbog neuroze
uslovljene urođenom finoćom.

Isplativije je biti zdrav i gadan nego dobar i lud!

„Čuvaj drolju dok ne nađeš bolju“ – govorili su stariji... Ali
šta ako bolja ne postoji?!

Kvadratura kruga zamara, dok kvadratura stana uvek
inspiriše razgovor i atmosferu!

Tvrde da sardine u limenci ne mogu da se pokvare. Zašto
onda ne dođe do ukrštanja ljudi sa sardinom ili sa
konzervom?

Penelopa je izumrla kao sinonim vernosti. Sada su u trendu
presretači i presretačice.

Čim se sretnu dva gada, smesta zasmrdi.

Racionalan čovek već traži sklonište...

Književnik Selenić je odavno rekao da smo mi sredina u kojoj se finoća tretira kao bolest, a prostakluk kao zdravlje. Zato je i umro. Kao pisac i kao čovek bio je stilista, a ono drugo ga je dotuklo.

Iako roditelj, moram da kažem – dete mi nije glupo već isprano ko' pelena...

'Bem ti cigare! Da nije bilo Monike, nas niko ne bi bombardovao!

Kad se razmeni „milenijum“, za godine se više ne pita!

Krivi smo jer nismo ni sanjali išta slično.

Kao nacija, postali smo muva bez glave koja zadivljuje svet.

Odgovorno tvrdim da ni moj muž, ni ja, nismo znali za sebe
kada smo se uzeli.

Stvari su se ipak promenile na bolje. Sada se zna ko pije, a
ko plaća, ko uzima, a ne vraća... Jedino što i dalje narod crnu
vunu prede, iako i to može da se očas promeni!

Za Izoldu znam da je pevačica, ali ko je Tristan – to ne
znam... Udesio me je Stipe Šuvar.

Bioskopi su nam opusteli. Odavno nema ni kretena, ni
kretenki, a ni semenki!

Sve je apsurd. Najpre postojanje, a o radu bez odgovornosti
da i ne pričam.

Nikada nisam čitao Kafkin „Proces“. Oduvek sam znao da
ću ga proživeti.

Blago onom ko je preminuo, s velikim se zlom mimoišao.

Tek mi je sad jasno da je palidrvce bila svojevremeno šifra
za zemlju u plamenu!

Mene niko nije hteo, ja nikog nisam htela i tako sam postala
srećna i dugovečna!

Blago meni, više ne znam ko sam.

Malo fali pa da Amerika zabrani zalazak sunca jer je crven!

Baš me briga šta će biti pošto ja odavno ne postojim!

Kako da emigriram kada su svi natovci.

Globalizam. Baš globalno zvuči, a i tupo.

Šta ću sutra? Prvo da osvanem, pa o tom – potom...

Tuđa nega i pomoć znači isto što i tuđa ruka svrab ne češe.

Uvek sam volela produhovljene muškarce... Uskoro ću voleti samo duhove.

Ne pušim, ne pijem, ne dojim... Pa otkud sve te bolesti!
Možda iz vladinog paketa?

Danas „sirovina“ jede biftek, a ja, periodično, sardine.

Kaže mi lekar: „Vi ste čudo od žene i zato vas ne treba ni
lečiti!

Nije sreća u sreći nego u preživljavanju!

Idem da spavam. Možda dobijem bingo pa se i ne probudim!

Bojim se da živeći kao pas, ne dobijem štenećak!

Konfučije kaže „Više se trudite da uvećate unutrašnji mir“.
Ali, čovečanstvu se dopalo suprotno.

Pravedna borba je i predmet lepote.

Čudan dan. Možda je dogorela sveća crnilu.

Šta tražim? Ništa osim pravde.

Kad vreme stane, to znači da smi mi (ne)stali.

Sindrom je skraćenica za izbegavanje istine.

Opet se svi vraćaju Beogradu da bi stekli renome i da bi ga
povratili.

Slava i poraz su isto, ali to shvataju samo najveći.

Gospodine Ćosiću, Sunce je dalje nego što je ikad bilo.

Ako bi činjenice progovorile – ponovo bi došlo do rata!

Šta reći i kome? Ništa jer nema nikoga, ali вреди zapisati.

Budućnost se čita bistrim očima.

Najčešće živimo od probranih izmišljotina!

Bogovi su zanemeli.

Distanca ovaploćuje prazninu.

Ne zanima me ko me traži, niti me zanima da ikog tražim.

Nerado se očas posla pretvorilo u zlorado!

Svačija psiha je mravinjak suprotnih sklonosti.

Etiologija ljubavi i ludila je ista sem po stepenu.

Objektivno, istinu malo ko voli, ali nema toga ko je bar jednom nije tražio!

Nema pobunjenika koji se na kraju ne pretvori u despota!

Stvarnost je onolika, kvantitativno, koliko smo moćni da zamišljamo!

Gospod je muškog roda i samo zato okrutan. I moćna žena je okrutna, ali njen opseg delovanja je fokusiran na muškarce.

Čim izgovorimo istinu, ona se prepolovi. Zato sveti ljudi imaju svoj način komunikacije.

Plivanje kralom u beskraj ne rizikuje život. Naprotiv, tad uzmiče smrt!

Nema čoveka koji negde u sebi nema neko srce izdaje.

I mladost i starost su doba očajanja... Obostrano velika nesreća po čoveka.

Junački podvizi nastaju ili iz bezumne hrabrosti ili iz beznađa!

Kada bismo tačno znali koliko ne vredimo, znali bismo koliko vredimo.

Postojim za samo one koji veruju u mene.

Život ne čine epizode, već brušenje sebe.

Lišite se površnosti i doći će do kvalitativnog obrata ličnosti.

Naizmenično zamena transa i besmisla razbija i najjačeg.

Voleti sebe podrazumeva voljenje drugih – tada ne
promašujem.

Da bi bili bolji, treba bez milosti izbaciti gada iz sebe.

Uspeh i poraz su varka, ali obe te stvari mogu stvoriti smisao
i sreću.

I uzvraćen šamar ume da bude mudrost. Ali je neophodno
prepoznati ga.

Prihvatanje sopstvenih slabosti pruža mogućnost da postaneš kralj!

Za svakom zimom dolazi proleće – kažu Cigani, jedino previdevši da svakog presretne studena smrt.

I čovek je tvorac!

Dok dobri ćute, caruje zlo. Ni dobrota nije savršena!

Bolje je stradati u strahu nego biti izdajnik.

I mala duša, ukoliko je čista, odista je velika. U suprotnom je reč o malodušnosti.

Menjam ime jer to nisam ja!

I drčnost biva širokogrude u pravom momentu.

Skromnog čoveka jako tapšanje po ramenu obara u
sopstvenim očima!

Ukrotiti nezasitost najčešće je teže nego kroćenje lava.

Lepo zborenje je veština slična krasnopisu iza koga nema
suštine.

I u ratu kao i u životu mnogi padnu. Gde je teže biti velikan
kada znamo da je i život rat?

Nađa je tek rođena nada.

Nositi se s furijom je teže nego nositi se i sa najjačom
košavom.

I ptice plaču, ali ne znamo kako.

Glupost je opaka, ali je najveća opačina pretvoriti znanje u
đavolji posao.

Obično najzdravije oko ne vidi „dalje od nosa“

Izuzetni najlakše zavole različitost!

Nije loše ostati „đubre do kraja“... Možda te Gospod i pomiluje zbog doslednosti.

Opasno je biti dosledan u odanosti, vrlo opasno!

Mišljenje kompozitora da himna mora biti himnična, automatski me asocira da i čovek mora biti čovečan.

Da li budale zaista ne znaju šta rade?!

Kruženje materije u prirodi je odavno poremetila plastika!

Zahtevam da mi se tačno odgovori na pitanje: gde je moje mesto u kosmičkom sistemu?

Strašno je ne znati kuda posle smrti!?

Što ne znamo gde su pravi proroci, manje-više, ali što znamo gde su lopovi, smutljivci i ostale štetočine, a čutimo, znači da i mi nismo bolji!

Za većinu informacija je ili prerano ili prekasno!

Postali smo postojani kao fosili, a ne „kano klisurine...“

Sve ima svoju cenu, jedino je čovek porazno potcenjen.

Bar kod nas nije više fenomen biti vidovit – kada se sve samo kaže.

To što ljudi danas rade ubija i Boga u mozak.

Šizofrenija je postala, što se razmere tiče, pandemična.

Kad manjini postane potrebno sve, većini ostaje ništa!

Nije novo što je novo, već što je pomodno.

Dostignuća su mala, a gubici nemerljivi. To je, u stvari,
tranzicija!

Mi o vuku, kad vuci po nama!

Reč „strašno je“ ponovite bar dvadesetak puta i videćete da
strašno ne postoji.

Do nedavno, ljudi su živeli za druge. Sada je teško da mogu
živeti i za sebe!

Ma ko pita vladiku, kad niko ni Boga ne pita... Ne pita se ni
Sveti Petar, pa zato ima sve više umrlih među živima...

Kaže mi lekar internista: „Kako vas nije sramota da živite
kada ste kompletno bolesni?!“

Mnogi bi se obesili uprkos samospoznaji da su mrtvi.

Šta ti je čovek?! E, to nauka tek dokazuje!

Preležati ludilo znači da imamo mnogo šansi za čistu
genijalnost!

Ni reč da nisam čuo inače – odoh ja u papagaje.

To što sam se ubila ne znači uopšte i da mi je bolje.

Ma ne želim nikog da obmanjujem sopstvenom
obmanutošću – reče žrtva indoktrinacije.

Hoću svoje i tuđe i to sa kamatom!

Ja sam krimos i time se dičim, ne samo ja već i država.

Tek sada najdublje shvatam tragiku pesme „Igrale se 'delije' nasred zemlje Srbije“

Ne samo da ništa ne znam, nego i neću da znam... Znanje je postalo mentalno opasno.

Žao mi je što ću biti pogubljen do kraja života.

Ako ilovača sve leči, zašto nam je zdravstvo uopšte potrebno, osim ako ne ubrzava proces lečenja?!

Ma nisam tražio ništa... Najmanje da mi oduzmu sve.

Ostao sam bez žene i postah žensko... Šta ću, mora da se kuva, krpi, pere, pegla...

Nisam, doktore, umobolan, već uvobolan. Bole me uši, a što se uma tiče, ja ga i ne osečam!

Sitna boranija je ipak boranija. Niska cena ne umanjuje suštinu!

Toliko sam „nasankan“ da me i pod starost strižu.

Banja i banjica, sine, budi siguran da su dva suprotno dijametralna pojma...

Uhvatio sam svog psa in flangranti... Danju jede i svoju i moju hranu, a noću samo moju!

Da, o meni brine država. Zato se i raspadam!

Sve je pošlo naopačke: sati su mali, a dani – tanki ko led.

Tvrdim da je u poslednje vreme voda mnogo štetnija po
zdravlje nego rakija.

Sve što pije i treba da pije, sve što loče još više da loče, samo
da se kočnice otkoče, jer trezni ljudi ne mogu više ništa...

On je bar časno poginuo, dok ja živim obeščašćen.

Živeli su dugo i nesrećno posle agresije.

U svakoj smrti ima zrno pouke.

Voljenje bez predrasuda počinje posle pedesete godine, kao što je voleti svoj izbor čitavog života kosmološka sreća.

Morala nema tamo gde se svodi na formu dobrog vladanja!

Ne znam ko u skupštini radi, ali razumem da se svi odlično hrane.

Dan za danom i naša budućnost postaće sećanje, a zatim zaborav.

Mi koji smo patili i kroz nju sami sebi bili dovoljni, mi cenimo stvarnu složenost i najjaču spregu prijateljstva i ljubavi.

Utisak iz Kine je takav da sam sada Kinez.

Samo do pre dve do tri godine narod je jeo grkljane, danas se tako zovu makarone. Ko da mi ne znamo za razliku!

Oči su mu bile boje pivskog jezera, duša široka kao Rusija, srce svetinja ravna Kosovu i biću doveka kraljica, ko i on što beše kralj.

Bler je imao samo jednu omašku – dok je blejao, neki su čuli režanje!

Misli su emocije dok je srce zvono ljubavi.

Kada je aforizam i literatura, postaje što i svaka dobra knjiga bez obzira na žanr!

Slobodan pad je i letenje!

Išao sam kroz život bez jurnjave tako da sada stvarno mogu
reći: uživam!

Helikopter je osa u odnosu na avion!

Starenje počiva u mozgu, a vidi se po trbuhu bez obzira na
godine.

Postoje pauci ubice i pauci umetnici samo ih treba
prepoznati. To je suština i ljudske rase koliko i preostale
prirode i svega u njoj.

Za nas je najveći napredak ne nazadovati!

Državnost je teško konstituisati, ali država se očas posla demolira.

Vladu koja sobom ne vlada, ne treba puštati u parlament.

Kremacija je toliko usavršena da će ljudska rasa rešiti ovaj problem trenutno i kolektivno.

Istok ima orhideju, Rusi geranijum, Nizozemlje lale, Zapad hibridno cveće, dok mi ostasmo i bez božura i bez đurđevka i bez ruzmarina.

Nisam siročić. Ja sam k l o n !

Preadaptirani život je imitacija!

Destrukcija je postala visoko sofisticirana... Da, čovečanstvo
bezumno napreduje!

Pa živimo, nije da ne živimo, ali nekako bezglavo!

Što nam stalno rade o glavi, ako nam je od nacije ostao
torzo?!

Krvave bajke se pišu isključivo na Balkanu...

Kod nas su najomiljenija izvođenja solističko-horske forme.

Herc na herc i eto svadbe zbog deteta!

Srpstvo, još li spavaš a Lazar priziva!

Život u Srbiji je masovna grobnica.

Nekad nam je svaki dan bio istorijski, dok sada svaki dan
biva havarisan.

Dali smo Slobodana za slobodu i još mnogo glava, ali je
„sloboda“ gnjila i sva modra.

A sve do juče bilo je sasvim, sasvim drugačije...

Dobro je biti Srbin, a živeti daleko od Srbije.

Doktore, jesam li ja normalan kad svake noći sanjam
diktatore?

Divaniti, duvan i duvar, kod Turaka podrazumeva ritual!

Imam osećaj da kao nacija nemamo više viceve... Tek, više
se ne smejemo. Možda je reč o prećutnoj zabrani.

Psihički mir se vraća odustajanjem nade u život.

Niko nam ništa ne može. Mi uništavamo sami sebe!

Rad se isplaćuje zaradom, a ne obećanjima.

Deset božijih zapovesti su izazov mnogo čemu!?

Šta ljudi prirede, ni svinje više ne prihvataju...

Da su zvezde sijalice, mi bismo ih odavno poskidali ili porazbijali. To nam je u krvi.

Gladiola je posebno senzualan cvet i očas vas može progutati.

Ko silinu rasipa, na kraju se osipa.

Nekad su tzv. „veliki ljudi“ bili istovremeno i „značajni“.
Danas je svako značajan i nema više velikih.

Pitam se da li su na zastavi Amerike zvezde ili petokrake.

Agresija se najpre ispoljava kod moćnih, održava na nemoćne i uništava moćne. To je put od straha do potpunog kraha.

Mediji vode ratove, a iza kamere dele ogroman novac. Novo vreme, nova taktika i tehnika.

Kapitalisti, urazumite se – pre ili kasnije počecete od socijalizma i vi!

Nema teorije koju praksa nije razbila.

Heroji se vraćaju i mesta zločina će biti mirtom i uljem pomazana.

Da, u duši sam levičar i ne možete mi je amputirati.

Sve u svemu pobjednika neće biti!

Trubadur je rođen u Dragačevu!

Šta da ukradem kad ništa nije ostalo!?

Zapad kupuje pametne, jer su ispod cene, dok su budale
preskupe!

Ko se ljuti, jedino to i može!

Ma kakav Mocart, danas je glavni Rambo Amadeus.

I kada ti otmu pamet, sve na tuđe izade.

Ajd' što u tranziciji ostaješ bez gaća, već i bez klekovače!

Nema više dundera... Ovo je treći milenijum, vreme velike razgradnje!

Mi? Mi smo sila koja je silom paralizovana.

Kondori sa ostalom avijacijom nemaju dodirnih tačaka.

Bože pravde – daj pravdu ili abdiciraj!

Svi dani su isti: obezglavljeni.

Ugasite požar planete, jer će i nebo ruknuti!

Žene, ne rađajte dok ne pogine rat.

Sav će nesoj nikom poniknuti, kada mu kosmos ceh crtom
podvuče!

Zvezde padaju s neba – ne kaže Kronin već stvarnost.

Budućnost?! Malo sutra.

Ko na tuđem groblju kuka, nikad svoga našao.

Urnebes može biti manifestacija proslave besa.

Strašno je što dva loša ubiše Miloša, ali je još strašnije što se ološ predstavlja k'o Miloš!

Urbano stanovništvo je obolelo od najteže bolesti koja se zove strah od prirode i normalnog.

Odeća više ne čini čoveka ni deskriptivno jer čoveka istrebljuju.

Čemu služi štampa ako istina na njenim stranama izdiše.

Mnogi ljudi su rado prihvatili povodac.

Gde su „psi rata“, tu nema govora o miru.

Golubovi zagađuju metropole a ljudi prirodu. Pitam se ko je tu nosilac mira i duha.

Sve što je rečeno je tačno ukoliko prihvatimo laž.

Če Gevara je ponovo ikona. Da li je to imidž ili prizivanje savesti čovečanstva?

Omladina veruje da je mladost večna i traži pomor svih preko pedeset leta. Šta ako zakon bude većinski usvojen a vreme proleti?

Gorčina ište bar malo meda, ali pčele izumiru.

Ako iver ne pada daleko od klade, zar to nije takođe kloniranje.

Penetracija izumire kao seksološki pojam, ali zato zaživljava kao politički. Nesporan dokaz je globalizam.

Okupacija je latentno silovanje.

Demokratija će u ovom milenijumu ponovo ujediniti proletere svih zemalja.

Rihterova skala priprema turneju i po Zapadu.

Svet se toliko usavršava da će uskoro i svaki običan čovek imati kaskadera u životu.

Kako stići do kraja a ostati živ pitanje je koje savremena nauka pomno istražuje.

Nikotin je ništa spram sudbine.

Sve su češći dani sa istim vestima.

Biće strašno ako točak istorije stane.

Stvari još i stoje, ali ljudi, ljudi brzometno prolaze.

Zastrašujuće je, ali tačno, da život vrebava iza svakog ćoška...
Ljudi su baš zbog toga jedva živi.

Sijerinska banja je toliko lekovita da je dovoljno samo
odsanjati je. To inače važi za sve naše banje pa je zdravstvo
ukinulo klasičan vid lečenja.

Izbečene oči – oči u opstrukciji od sukcesivnih šokova.

Tamni vilajet spram današnjice, pa to je vodvilj.

Kako je krenulo, ni danas ni sutra nisu do jutra.

Teško bolesnom u bolnici, nema mu povratka.

Opasno je i pričanje, a i ćutanje...

Vlada nam je odlučna na skok ni u šta. Što je bolje od skoka
u propast.

Pile u štiklama – to je već pojava vredna pažnje.

Cvečara i cveće vezuje profit.

Svaka čast onom ko i na banderi zaspi.

Nuli uvek nedostaje ili neko ispred ili neko iza da bi bio neko. To važi i za dve i za tri nule, ali je zato masa nula „mrtvo more“.

I terorista mora da prođe škole i škole...

Prvi nudizam je zabeležen u priči „Carevo novo odelo“

Trulo voće je komina za rakiju, ali koja vajda od trula čoveka?

Lajanje je bezopasno, ali ujed, ujed može biti smrtonosan!

Čovek, čovek je ili mućak ili velika mučnina.

Sitni sati su za švaleraciju, a beli dan za ultra lopove.

Ništa strašnije do kad ti je tiranin najbliži.

Pusti modu... Hajde da vodimo ljubav!

Booože, nisam ni znao koliko sam živeo sve dok nisam umro?!

Karakter mu je kao ratluk – ne sladak već mek.

Pape, ja ni svom ocu Živoradu ne praštam, a ne još tebi!

Okorelom lažovu istina uopšte teško ne pada.

Ima trenutaka kad mi se vrati zdravlje pa se osećam bolesno.

Ni smrt nije naivna, uvek zgrabi najbolje. Da, zato je i smrt nemoralna jer štedi ološ. Toliko...

Ovo je vreme kolosalnih kolosa ma o čemu da je reč.

Za mnoge je razmišljanje velika petljavina.

Šta vredi što mnogi čuju, dok ne čuju pravi.

Davno – osmeh. Nekad – podsmeh. Preostalo je još samo
imbecilno cerenje.

Sreća pulsira osmehom.

Ma i budale znaju nešto pa ipak ćute.

NATO etida je narocito čuveno po završnom stavu
„Milosrdni anđeo“!

Šum okeana beži uvis, nije više siguran da je ovde
bezbedno..

Čekajući Godoa, izadoh iz života.

Recite – nikada neću umreti, možda i upali!

Mnoge je ubio sistem, a mene je likvidirala porodica.

Trpeo sam dok sam mogao, a kad nisam više mogao, otišao
sam u toalet

Dok tornado ruši i uništava sve bez razlike, toreadora ruši i
umija na koridi samo bik.

Totalan promašaj je kad prasica oprasi morske prasiće!

Izgleda da Mujo stvarno kuje konja na Mesecu jer ga već
odavno nema. Daljina je to ...

Ja „isterah“ knjigu, a izdavač mene?!

Sloboda na tanjiru je sve osim prave slobode.

Velika je stvar poznavati nestvarno.

Čemu čuđenje kad danas više i nema čuda.

Agresija pčiva na strahu, ali dok se toga setimo, mi smo skoro mrtvi od straha

Zar vam se ne čini da čovečanstvo zvuči sve krvoločnije?

Kad niko ništa ne radi u jednoj zemlji, tu nema patriotizma!

Istina je da se stomak nadima i gladnima.

Rekli su mi da ćutim i ja postah riba u njihovom akvarijumu.

Premoren sam od nerada.

Zavadi, pa zarađuj i gde posla nema.

Direktive su najčešće sumanute i nepismene, a nemamo
šifranke za ovu pojavu.

Ne shvatam ... Moja rođena žena rodila tuđe dete, pa čak ne
zna čije.

Ne znam šta je gore – da li trešenje ruku ili trešenje gaća?

Sprega svega i svačega je zapravo propast.

Od punog poverenja do slepe vere je nasumičan pad u nepostojanje.

I ne pomišljaj da sam se zaljubila, ali da te mogu zavoleti – to da!

Gospod toliko zagovara pokornost da je i sam postao pokoran.

Postoji mogućnost da se nađi bolest a to je rešenost.

Srpski problem je u tome što sve što nam se desilo, smesta zaboravljamo.

Reče mi majka da mi je tetka, a da je prava s tečom otišla odavno.

Moja logika kaže: rđa za rđu, zakrpa za vreću, a sreća za sreću. Tu mi nešto nije jasno.

Kaže mi žena da je san muškarca o ženi-ribi prvi znak impotencije!

Između petla i kokoši razlika je samo jaje!

Ubio bih se, ali to znači još jedan Srbin manje.

Ja bih da rađam, ali smesta prekinu veridbu. Ja bih i vanbračno, ali se tek tada razbeže.

Plata je mala, ali ni ja nemam neke prohteve!

I kada me ne bude, nije sigurno da će mi biti bolje.

Šta vredi što po zakonu imam sva prava kada zakon ne postoji.

Ako pobesnim, ostaću s tobom zauvek! Znaš?

Šta je život bez tebe? Gomila neplaćenih računa.

Šta da radim? Ako se oženim, ili ću ja varati nju ili ona mene?! A, ako se ne oženim, koga da varam?

Plakaću i kada me ne bude!

Ko robija, odrobija. A ko ne odrobija, nije se još rodio.

Naša ordenja za budale su broševi.

I Crnogorci ... Dokle će kriti da su Srbi kada su koliko i mi
nesložni?

Što se već jednom ne potamanimo pa da svet više o nama ne
priča?

Ptice lete a čovek ne?! Ali ako kondoru treba šest godina da
stekne perje da bi poleteo, čovečanstvo nema rašta brinuti.

Sila je moćna, ali vremenom svačija omlitavi.

Mladi smo tek onda kada život pre(o)valimo.

Zimovasmo dugo, ali dođe proleće pa se i mi probudismo.

Zašto za hendikepirane zakon pišu retardirani? Jednostavno,
drugi su većina!

Prašina je prah dok je tvar iz božje ruke s v e.

U svakom od nas je nečije književno delo.

Čim krenem, a ne znam kuda, sigurno negde zaglavim.

Uprkos svemu prkosa ni od kud.

Obe žene plaču: šta ću, saznale jedna za drugu.

Svi iz drugog milenijuma jesu neovdašnji.

Obostrano štucanje u braku je telepatija.

Da li je human čovek više human nego uman?

Ubirati plodove nerada slađe je nego one od rada.

Traži se rukovodilac, inteligencija izlišna,

Budala je jako srećan čovek.

Rospija je sinonim za fanatičnu feministkinju.

Po meni „Sabirni centar“ nije predstava već moja zemlja
Srbija.

Nisam bio naložen već mi je bilo naloženo da ga smaknem
inače bi naložili, u suprotnom, nekog drugog da smakne
mene.

Hičkok je bio vidovit pošto su scene iz njegovog filma
rimejk na beogradskim ulicama.

Udice i dudice su isto. Jedino udice mamac za ribe, a dudice
mamac za naivne.

Nisam rastao na kiflama već na kostima koje je otac nadničario kod jednog kasapina. Zato imam zdrave zube iako ih ne perem.

Laži se najpre poveruje jer je očaravajuća.

I kosmos se usled ljudskih isparenja deformisao.

Vera je najjača kada je najteže.

Kad odu velikani, i tišina zaspi da bi ih prebolela.

Najlakše je reći – slava mu, najteže, odati priznanje.

Velikani ne odlaze već mi ne držimo reč.

Voleti znači razumeti.

Sunce u zenitu: energija zenice Sunčevog sistema.

Teško onom bez krsta pošto je ispušten od Boga.

Mala hvala je vrednija od veće imajući u vidu da je
izgovaraju stisnuta usta.

I danas ima pesnika zbog kojih gori Rim.

I Mrtvo more je skupo letovanje.

Drogirani izvođač tvrdi da je dvorana bila tesna.

I guska ima jezero, ali je uskraćena za balet.

Somovi su vodene „ovce“.

Grabež je naš nacionalni ritual.

Srećni su uvek zašivenih usana.

Lađe tonu, ideje još češće.

Jedan moto je svet u čvor smoto.

Nisam stao dok nisam prestao. Kad sam prestao, tad sam i nestao.

Zapaljenu zemlju složnih voda gasi.

Stanovišta nikad nisu ista.

Ćutanje i gutanje je savršena sinhronizacija.

Novac kod bogatih cveta, kod ostalih vene i kad se zaliva.

Niko ne zna šta je bilo mada se prepričava.

Ko diše tišinu, miriše čoveštvom i na veličinu!

Sve je prošlo i sad je praznina...

„Bli“. Zavrtimo planetu – dugo je čamila.

Pošto me je oborio auto, kaže mi lekar – kosti su vam jake da možete i pod tenk. Pa zar nismo i to odavno, čudim se u sebi.

Otmenije je grcati nego podrigivati.

Volja mi je kao munja, ali kratko traje.

I kad smo pri nebu, grom udara gde sudbina neće.

Ne strahujte ako vam neko pruža ruku, možda želi da vas pozdravi.

Napuštam grad jer smrdi na kacu s prokislom kupusom. Hoću da zaspim na njivi pokriven nebeskim jorganom prošivenim zvezdama.

Nekad je bilo crveno, belo i plavo, sada smo svi crnina iako su zvezdu skinuli.

Ako je jabuka iz raja izašla, koje je konfesije džendarika?

Da citiram uvek živog pesnika Miku Antića: „Na Zavkakazju bi obično počinjali skasku rečima – možda je bila a možda i nije“. Da parafraziram velikana: možda mi kao narod i postojimo a možda nas nikad i nije bilo.

Aforističari i satiričari ne stižu od posla ni da se oglase!

Orao zvan beli suk je bio veoma revnosan u ekološkom lancu kao čistač strвина. Trenutno, ili ih je malo ili im se zgdilo.

Verujte, uprkos lepom cvetu, tikve su opasnije od korova.

Dostojevski je prvi socijalista koji je spoznao i obelodanio Gospoda.

Svi smo bolesni, ali stvar je u tome jesmo li rešeni na mutaciju kao jedinu moguću prevenciju za očuvanje života?!

Za razliku od kame, nož treba uvek tretirati kao deo escajga.

I pojedine žene, poput pojedinih muškaraca, postaju sve privlačnije s godinama. Stanje lepote pa i mladosti je odraz ispunjenosti duhom.

Imunološki sistem je tolerancija živog organizma.

Lava volim dok spava, a budnog vrlo respektujem.

Da su ljudi majmuni, bili bi i emotivni i skloni razmišljanju i učenju.

Možda je naša zemlja u stvari Patagonija gde opstaju samo najspremniji na sve.

Voleo bih da sam delfin, ali ne teledirigovan.

Danica izlazi pre meseca, jer dame imaju prednost, a zalazi
posle njega jer i mesec poput većine muškaraca traži
ušuškavanje u krevet.

Moj deda Cvetko ništa nije mario za plajvaz već je sve
rešavao vilama.

Utisak života pečat blistave dobrote – „Bli“.

Gde se vino tiho uz večeru pije, tu i mudrost seda. Gde li ga
toče da se samo loče – đavo predsedava.

Duhu heroja svetlost ne smeta!

Sit gladnog i ne vidi dok gladan sitom em ne veruje, em ga
odmah prepozna.

Nije laka molitva koliko je teško biti čovek u nemaštini.

Da nema mnoštva malih riba, velikih ne bi ni bilo.

Veliko umeće je biti poverenik tajne, ali je ipak veće kome je preneti.

Globalizam će trajati dogod Sunce bude izlazilo na zapadu...

Reč po reč i ode svet u propast.

Bogami, sve je bliži dan kad ćemo nesporno i na planetarnom nivou biti proglašeni neosporno zemljom čuda, samo da nam još muškarci zatrudne.

Najviše se obraduje čovek koji više ni u šta ne veruje.

U okeanima su najopasnije ajkule podmornice.

Tesko ženskom koje nije muško.

Nema ničeg nervoznijeg od udovice koja žuri sa sahrane kod
matičara.

E, jesu zla vremena kad se drugo stanje tretira kao kuga.

Prihvatam da mi se sudi – izdao sam sebe.

I brak i državu pojede mrak.

Najnovije smernice ponašanja jesu sledeće: ne pitaj ništa, ne
kucaj nikud i shvati već jednom da nisi živ.

Promenila bih ime u skladu sa vremenom u kome živimo.
Meni bi sasvim leglo Gorčilda Fraso.

Sve što je grđe, više se traži, ali nije u mojoj moći da to
razumem.

Čudno, sve je više mladih baba i prestarih devojaka. Ne,
muškarcima nije lako.

Svet je dugo bio u zabludi jer mi smo prvi u pušenju, mi
pijemo kafu na kazane, mi najviše duvamo, živimo u
nezdravlju kao malo koja nacija, a imamo sve predispozicije
da postanemo stub civilizacije?!

Dve krave su postale toliko prisne da je vo od muke
presviso.

Nikad ne dižem slušalicu dok telefon zvoni već kad prestane.
Moji su generacijama crkvenjaci – zvonari.

Moj je otac trpeo od glave, a ja trpim od žene.

Nije sve korota. Nešto je i šminka.

Uvek sam bio između dve krajnosti u sredini, al' prođoh bez
zlata.

Blago svakom ko je bez pamćenja, jer nema traume.

Slomih pištolj pokušavajući da se ubijem.

Teško mi je samom, ali sa sobom – nepodnošljivo.

Ne mogu da se setim ko sam. Ko zna zašto je to dobro...

Dok jaganjci spavaju, to je idila.

Imam tri psa, tri mačke i besnog komsiju.

Priveden sam u milicijsku stanicu od strane milicionera koji je bio vidovit.

Ne podnosim tišinu, jer tad čujem sebe gde sam kao drugi.

Da mi je znati što ne znam, postao bih emigrant.

Plodove mora jedu siti, a plodove kontejnera oni nikad siti.

Za mene je skupština narodno pozorište.

Ko to tamo peva? Ma više niko.

Po muci se dan poznaje, a junak po volji.

Bože, što stvori ovaj svet?

Ama, jes on inokosan, ali tuđe hoće.

Što naš narod voli daće – sve jede i još kući nosi.

Priroda je zaista dirljiva a prirodnost – izgnana?

Ne čudim se više ničem do sebi da sam uspeo da opstanem
kao različit.

Vratimo se na sapun koji se zove deset božijih zapovesti.

Dokle ćemo biti samo marionete zaljubljene u sebe?

Šta je život do putokaz kako ga pronaći.

Ni vladari nisu svi jednaki. Jedni jesu od plemstva za pravdu
dok ostali svet i sebe krađu.

Svojta je svojta sve dok je ne razrojta deoba.

Značaj pare zavisi od onog u čijoj je šaci.

Seta i tuga nisu isto. Prvo je pasivnost, a drugo emotivna
akcija koja je često plodonosna.

Svaka rana boli, ali junak nikad ne jauče.

Pokošena trava vazda mrtvo seno.

Voda je jača, zdravija od jela, ali ješni to ne shvataju.

Crkvu ne čine pop i popadija već prilježno stado.

Ludom se ne može ništa dokazati dok pametnom često
pamet ne pomaže.

Ko je na zemlji, mora i u kolu biti makar i ne znao.

Ništa jeftinije od života, ali ništa ni skuplje. Sve zavisi gde
se na točku zatekneš kad stane.

Zmija zmiju grize ako su jetrve.

Seme niče i iz zemlje, kao i iz pametna razgovora.

Da l' je teža gora il' planina zavisi od mnogo čega što čovek
ne sanja.

Uvek je bolje znati no zvati.

Zanetoj lepotici život očas prođe.

I sitog i gladnog jede ista čuma a da i ne bira.

Jude mora biti da bi se prepoznala svetinja.

Državnik i državljani su najčešće u nesporazumu.

Kad bi Dante danas pisao o paklu, video bi da je deveti krug parter.

Tragedija je na smrt obolela stvarnost.

Visina nije sve što je visoko kao što ni provalija nije dubina.
Prvo može biti uzvišenost a drugo bezdan.

Istinoljubive i verodostojne istoričare malo ko prihvata.

Nema toga što večnost ne proguta, pre ili kasnije.

Sve ide po planu. Imperija pada!

Pojedinosti su trice spram suštine mada nisu uvek zanemarljive.

Ratar plati seno, a lastavice leto.

Patriotizam je raditi svoj posao s ljubavlju i duhovnom potrebom.

Ako je večnost ista, da li se išta u njoj može novo desiti?

Gospode, samo razmišljam. Da ti nisi na svoj način ljudskog uma vešti začin?

Terorizam je i slepa odanost.

Ako mi je data sloboda izbora, podrazumeva li to i pravo na samosvesnost bez da ikog povredim.

U Aleji velikana na Novom groblju više ne sahranjuju kondore...

Od sve Crne Gore osta Suto(n)more.

Politički aforizmi su relevantna rezonanca stvarnosti u funkciji upozorenja da je čovečanstvo „na ivici razuma“.

Vala, ako je po meni, ne bi Crna Gora ostvarila smodržavnost dok ne bi podigla i sopstveni Lovćen.

Dualizam je rožen sa modernim čovekom.

Gluma je permanentno nastojanje da nadiđe svaku svoju predhodno neverovatno izvedenu mogućnost.

Baluga nije ni u kom slučaju obično pleme već plemić kralja od kavijara.

Biletrarnica je počasna garda svakog teatra.

Lično, teatar shvatam kao mesto sreće.

Vrhunska gluma žar tanga pljesak.

Oni su znali šta su hteli. Kako ko? Pa svi naši najbliži.

Velika je stvar i umeće prepoznati svoju ličnu slobodu.

Ibzenove „aveti“ su su moj neodsanjan san.

Vaistinu, Šaljapin se zbi kroz Borisa Godunova.

Sretoh brata Malog plemena i Hrist reče: „Raduj se koliko i ja“.

Sreća je sresti se sa sobom postavši jedno

Kada pesnici stihove poberu, sviće dok Bog stvara zvezde za narednu noć.

Suština glumačke umetnosti nije u spoljašnjoj veštini.

Bli, smeši ti se Li Strazberg

Većina osuđuje falsifikatore dok im se preostali dive kao retkim alhemičarima svekolike umetnosti.

Živim zaboravljajući bolest.

Da bi ste živeli ne zanemarujte život.

Treba čitati kako je Tesla zapisivao svoja najveća otkrića.

Svaku dušu gradi više duša što ne znači da smo i aveti.

Sreća je živeti više života a zračiti plamenog jasnog sunca.

Bojil li se smrti? Ne stižem zbog treme pred novim početkom.

Pozorišta su fokusi prizmatičnog rasipanja sreće.

Bli, apsolutno blistavilo moguće savršene civilizacije.

Niska bliskih pravih bisera, mogući sinonim malog plemena odabranih koji će dočekati povratak Hrista.

Falsifikatori, vratite original Beograda.

„Čorba od kanarinca“ efikasna dijeta za debele i neosetljive.

Faust i Mefisto, zar to nisu ljudi?

Utisak teatra – pečat „Bli“ – blistave dobrote.

Stanimo iza sebe da bi nam život bio vertikalna.

Bli, zavrti planetu, dosta je spavala.

Blistavi um može biti i usijana šizofrenija.

Trgoh se kad shvatih odasvud nadire Tamnava.

Čuh gde pesnik reče: „U punom mesecu što me s neba gleda
namiče mi omču kosmičkog ogleda“.

I obistini se ona čuvena „Hajde Janjo“ sve da rasprodamo 5.
oktobra 2000. godine.

Bli, tvoj plač je smeh na novi način.

Blistava suza posebnog smeha može spasiti svet.

Dvadesetog oktobra je oslobođen Beograd. Samo malo kasnije, istog datuma u bioskopu „20. oktobar“ Balkanska ulica, nastavljeni su novi napadi na Beograd i Srbiju.

Zar nije sumnjivo da se u čuvenoj srpskoj narodnoj pesmi „Oj Moravo“ pominju dvori nekog Davora?!

Normalno je da sam mlada kada vrcam duhom.

„Divlji med“ je košnica životnih smicalica!

U ludilu je spas, shvati „Henrik IV“ i porazi zlo.

Život nas gužva kao konzerve pa se većina redovno „pegla“.

Nerona aveti ne palaite planetu!

Trubadur je rođen u Dragačevu.

Utisak teatra, pečat bliskosti predstave „Bli“.

Ne slavimo strahotu i sramotu, bruka je.

Ne kidajmo cveće da ne bi nekima otkinuli dušu!

„Turandot“ „poznavaoci opere“ tumače kao proročanski
dijalekt.

Nije mi žao Žizele. Volela je foliranta.

Samo je nesebicna ljubav cista. Moj izbor ne zna da je voljen.

Zanimljivo, agresiju 24. marta 1999. godine doživjesmo kao žurku a prirodno pomračenje sunca kao kataklizmu.

Podižmo Brusu Liju i ostalim američkim rokerima spomenike a rušimo stećake i svoje heroje.

Euforičari su uspešni forčari.

Anoreksičar umesto želudca ima bubac i samim tim je spasen od perforacije cira.

Bog mi dade olovku u ruku dok buštinah živim psihički
akvarel Eleonor Duze.

Bojim li se smrti? Ne stižem od treme pred novim početkom.

Ko u životu ne stane sa glumom, taj sopstveni život pretvara
u srču.

Neprijatelj je jedina mera unce pravog čoveštva.

Prava žena nosi u sebi i animusa da bi bila potpuna.

Velike glumce ne demantuju epizodne uloge, naprotiv.

Najsramnija nemaština je taština.

Biletarnica je počasna garda svakog teatra.

Nije svaka draga svinja dostojna bisera.

Pozorišta su fokusi prizmatičnog rasipanja sreće.

Živim zaboravljajući bolest.

Da bi ste živeli, ne zanemarujte život.

Smisao života je u načaženju sebe.

Tražim uzrok a ne tričave uzorke – viknu inspektor.

Kolaps duše, ili nervni slom, narod slovi vantrzom.

Hriste, daj tako ti Boga, komad onog hleba što ne ištu siti,
pjani i maniti.

Šta radim?! Idijoti, sagorevam trpeći nesposobne.

Razmišljam, da li je Nikola Tesla kao saobražavanje genija
anđelu, pod naizmeničnim strujama podrazumevao
neiscrpnost naizmeničnih ljubavi.

Važno je zvati se Čovek, nikako Ernest.

Pišući o čistoti dečje suze, Dostojevski je slutio Bli, Blijevce.

„Ezoperija“ bestseler otkriven u trećem milenijumu i preveden kao „Rasne i ostale ratne basne“. Autor nepoznat.

I kada vidiš da se oko tebe sve ruši i ti sam, opstani čovekom koji samo briše ružan san.

Živim u krugu „Tramvaja zvanog želja“ dvojke.

Dijagnoza Beograđana: Endemski kosmopolitizam.

LJILJANA RIM ŽIVKOVIĆ

Autobiografija

Moja autobiografija?

Nemam auto a biografiju obznanjuje vreme u kome je pisac prozvan da se oglasi! Zašto? Zato što je pisac instrument ... Recimo mogući šestar, onolike moći koliko svojom kružnicom ovaploćuje život kao projavu primenjene mašte čijim tajnama prosijava vasseljena nad nama. Vasseljena čija smo u beskrajnom varijetetu varijeteta moguća egzistencija.

Ljiljana Rim Živković
OMČA MIKROKOZMA
1. izdanje

<i>Glavni urednik</i>	Dr Đorđe Otašević
<i>Korice</i>	Milan Beštić
<i>Fotografije</i>	Tanja Tomić-Đurić
<i>Korektura</i>	Dejana Jovanović
<i>Izdavač</i>	„Alma“, Beograd
<i>Štampa</i>	„Skripta internacional“, Beograd
<i>Tiraž</i>	300
<i>ISBN</i>	ISBN 978-86-7974-141-7

www.alma.rs
www.alma.co.rs
almabg@sezampro.rs

CIP – Katalogizacija u publikaciji
Narodna biblioteka Srbije, Beograd

821.163.41–84

Rim Živković, Ljiljana

Omča mikrokozma / Ljiljana Rim Živković. – Beograd :
Alma, (Beograd : Skripta internacional). – 1. izd. – 241 str. ;
21 cm. – (Biblioteka Humor i satira / [Alma, Beograd] ; knj. 84)

Tiraž: 300.

ISBN ISBN 978-86-7974-141-7

COBISS.SR-ID 170285324